

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

בריון פון חיזוק, אמונה און
פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת תפארת
התורה ברסלב

אידיש

פרשת עקב

תש"פ

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטרסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב

ליבערטי
Heichal Hakodesh
Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק

Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

Visit Our Web Site:

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיזוק פאר די
אידישע שטוב
212-444-9169

קול
ברסלב
212-444-9191

חיזוק יומי

צו באקומען די חיזוק יומי
טעלעפאון מעסידזשינג
אימעיל
347-630-2876
chizikyomi@gmail.com

נַעֲמַתּוֹ אַמּוּנָה

ווי נַעֲמַט מען פֿון די לַחֲץ פֿון די הייליגע טעג?..... א

מיין ווייב ליידיט שרעקליכע יסורים, ווי אזוי קענען מיר זיך

דערהאלטן?..... ב

קען מען יוצא זיין לימוד הלכה מיטן לערנען קיצור שלחן

ערוך?..... ג

וואס טו איך אז מיין מאן געטרויעט מיר נישט?..... ז

ווי אזוי קען איך אויפקלערן מיינע חברים נישט צו זיין

מחוצפים?..... ט

איך געב איפער די לימודים פאר מיינע תלמידים..... י

מעג מען שיקן א חתן - כלה בילד?..... יג

אז איך בין נישט צניעות'דיג, איז מיין דאווענען שוין גארנישט

ווערד?..... יד

וואס טוט מען ווען די ווייב געבט אויס אסאך געלט אן

רשות?..... יז

ווי אזוי איז די ריכטיגע וועג צו שווימען בצניעות?..... כ

א פארנומענע פרוי זאל ענדערש דאווענען אדער איז גענוג די

ברכות מיט תהלים?..... כא

זאל איך נאכגעבן פאר מיין מאן וואס וויל האבן א קאמפיוטער

אין שטוב?..... כג

איש אמונות

- ווען א פרוי שערט זיך די האר נעמט זי אראפ פון זיך אלע דינים..... א
- בחוורים זאלן נישט האבן טעלעפאונס וואס מען קען קוקן דערויף מאוויס..... א
- לערן משניות, וועסטו האבן שכל ווי אזוי זיך צו פירן..... ב
- נישט פארן מער ווי צוואנציג מייל א שעה אין שטעטל..... ג
- אכטונג געבן אויף יעדן איינעמ'ס געפילן..... ג
- אז דער שידוך האט זיך נישט געענדיגט - איז נאך נישט עק וועלט..... ד
- ווי אזוי שטארקט מען זיך? ווי אזוי נעמט מען כח אנצוגיין אין לעבן?..... ד
- קיינער קען נישט רעדן אין מיין נאמען..... ו
- אז מען וויל קומען וואוינען אין שטעטל, זאל מען נישט צעברעכן דעם שטעטל..... ז
- מוצאי שבת קען איך נישט אויפנעמען קיין מענטשן..... ט
- יעדער האט שווערע טעג, די קונץ איז זיך צו דערהאלטן און נישט אנטלויפן..... י
- זיין אינדערהיים ווען מען דארף..... יא
- זיך אפגעבן מיט די מקנה..... יא
- מאכן טיקעטס צו קומען צום הייליגן רבינ'ס ציון..... יב
- פריש זיך אויף אין לימוד התורה..... יב

עֲצוּתוֹ אֱמוּנָה

ווי נעמט מען כח צו די לחץ פון די הייליגע טעג?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

עס קומט די הייליגע טעג און מיין קאפ הויבט מיר אן שווינדלען, איך האב נישט קיין כח צו זיין ערנסט, צו מתפלל זיין, צו די גאנצע ראש השנה און יום כיפור. יעדעס יאר ווארט איך נאר אז די הייליגע טעג זאל אוועקגיין, די לחץ אז איך ווייס "מען מוז" זיך אויסבעטן ווייל יעצט שרייבט מען אן די גאנצע יאר, מאכט מיר שוין יעצט אנגעצויגן. עס איז א פאקט אז עס קומט א משפט אויף יעדן איינעם, אבער עס ברענגט מיר צו שפירן אזוי ווי איינער פילט פאר א משפט, ער איז דערשראקן און גערועווען.

איך ווייס אז ערליכע אידן ווי אייך זינגען זיך אונטער די ניגונים פון ראש השנה און דאס ברענגט זיי שמחה, אבער ביי מיר איז פארקערט; אז איינער הייבט אן צו זינגען א תנועה פון די הייליגע טעג דריידט זיך מיר די קישקעס.

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְּבָרֵךְ - יום ב' פְּרִשְׁת עֲקֵב, י"ג מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן

לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די הייליגע טעג זענען טעג פון רחמים; דער אייבערשטער ווייזט זיין רחמנות, ער שטייט און ווארט מען זאל תשובה טון, מען זאל פאררעכטן אלעס וואס מען דארף פאררעכטן. די הייליגע טעג זענען נישט קיין שרעקעדיגע טעג, דאס זענען טעג פון ליבשאפט, עס איז א צייט וואס יעדער איינער קען צוקומען צום אייבערשטן.

דַּעַר הַיִּלְיָגֶעַר בַּעַל הַתְּנִיָּא זְכוּתוֹ יִגַּן עַלְיָנוּ זְאָגֵט (לקוטי תורה פְּרִשְׁת רָאָה לֵב, ב), אַ מְשַׁל צוֹ אַ גְּרוּיִסְעַר קַעַנִּיג וואס זיַצְט אין אַ מַעֲכֻטִּיגֶע פֿאַלאַץ, דַּעֲמַאֲלֵט קַעַנְעַן נִישְׁט צוֹקוּמֶען פֿשוּט'עַ מַעַנְטֻשְׁן, עַס אִיז נִישְׁטאַ קִיין וועג צוֹצוּקוּמֶען צוּם קַעַנִּיג, אַבַּעַר ווען דַּעַר קַעַנִּיג אִיז אין פֿעֶלד, דַּעֲמַאֲלֵט קַעַנְעַן אַלַע צוֹקוּמֶען צוֹ אִים, דַּעֲמַאֲלֵט שְׁמִיכְלֵט דַּעַר קַעַנִּיג צוֹ יַעֲדֵן אִינְעַם. זְאָגֵט דַּעַר הַיִּלְיָגֶעַר בַּעַל הַתְּנִיָּא, חוֹדֶשׁ אַלוּל אִיז דַּעַר אִיבַּעַרְשְׁטַעַר אַזוּי ווי אַ קַעַנִּיג אין פֿעֶלד, דַּעֲמַאֲלֵט אִיז אַ צִיט ווען יַעֲדַעַר אִינְעַר בַּאֲקוּמֵט אַ שְׁמִיכְל פּוֹנַעַם קַעַנִּיג, אַן קִיין אונְטַעַרְשִׁיד ווער מַעַן אִיז.

מַעַנְטֻשְׁן ווערן פֿאַרלוֹרֶן ווען עַס קוּמֶען די הַיִּלְיָגֶע טַעַג ווייל מַעַן ווייִסְט נִישְׁט וואס צו טוֹן, מַעַן מִינְט מַעַן דַּאָרף טוֹן גְּרוּיִסֶע עֲבוֹדוֹת; מַעַן דַּאָרף פֿאַסְטֵן, מַעַן דַּאָרף זיך אַפְּשִׁיִּדֵן פּוֹן די וועֶלְט און ווען מַעַן דַּעַרְזַעַט זיך אַז מַעַן טוּט גֶאַרְנִישְׁט ווערַט מַעַן זייעַר בַּעֲצָבוֹת. אַבַּעַר בַּאֲמַת אִיז זייעַר גְּרִינג צו ווערן נֶאַנט צוּם אִיבַּעַרְשְׁטֵן, עַס אִיז זייעַר גְּרִינג אַנְצוּקוּמֶען צוּם אִיבַּעַרְשְׁטֵן.

דַּעַר הַיִּלְיָגֶעַר רַבִּי זְאָגֵט (לקוטי מוֹתֵר"ן חֵלֶק ב', סימָן עג): "מִי שְׂרוּצָה לְזִכּוֹת לְתַשׁוּבָה, יִהְיֶה רְגִיל בַּאֲמִירַת תְּהִלִּים", ווער עַס וויל זִכָּה זיין תַּשׁוּבָה צו טוֹן, זַאל זַאָגֵן תְּהִלִּים. ווייל יַעֲדַעַר אִיד וויל זיין עַרְלִיך און טוֹן די ווילן פּוֹנַעַם אִיבַּעַרְשְׁטֵן, אַבַּעַר נִישְׁט יַעֲדַעַר אִיז זִכָּה טאַקַע צו ווערן אַן עַרְלִיכַעַר אִיד און עַס אִיז דַּא אַפֿאַר סִיבוֹת דַּעַרְצוֹ, אִינְעַר הָאט בְּכֻלָּל נִישְׁט קִיין שוּם הַתַּעוֹרְרוֹת תַּשׁוּבָה צו טוֹן, "וַאֲפִילוֹ מִי שֵׁישׁ לוֹ הַתַּעוֹרְרוֹת לְתַשׁוּבָה, אִינּוֹ זִכָּה לְהִגִּיעַ אֶל הָאוֹת וְהַשְׁעַר שֶׁל תַּשׁוּבָה הַשִּׁיף לוֹ", און אַפִּילוֹ אִינְעַר וואס הָאט שוּין נֶא אַן הַתַּעוֹרְרוֹת תַּשׁוּבָה צו טוֹן, ווייִסְט עַר נִישְׁט וואס עַר דַּאָרף טוֹן, "וַאֲפִילוֹ אַם מַגִּיעַ לְשֵׁם, יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁהַשְׁעַר שֶׁל תַּשׁוּבָה סְגוּר, וּמַחֲמַת כָּל זֶה אִין הָאָדָם זִכָּה לְתַשׁוּבָה", און אַפִּילוֹ דַּעַר וואס הָאט אַן הַתַּעוֹרְרוֹת תַּשׁוּבָה צו טוֹן און עַר ווייִסְט וואס מַעַן דַּאָרף טוֹן צו ווערן אַן עַרְלִיכַעַר אִיד, דַּאָרף עַר נֶא אִיך זִכָּה זיין צו זיין שְׁטאַרַק און נִישְׁט ווערן צַעַבְרַאכֵן פּוֹן אַלַע נְסִיוֹנוֹת און שְׁטַערוּנְגֶען וכו', זְאָגֵט דַּעַר רַבִּי: "וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים, אַפִּילוֹ מִי שֵׁאִין לוֹ שוּם הַתַּעוֹרְרוֹת לְתַשׁוּבָה, הוּא מַתַּעוֹרֵר לַעֲשׂוֹת תַּשׁוּבָה", ווען מַעַן זְאָגֵט תְּהִלִּים, אַפִּילוֹ מַעַן הָאט נִישְׁט קִיין שוּם הַתַּעוֹרְרוֹת, ווערַט מַעַן נְתַעוֹרֵר תַּשׁוּבָה צו טוֹן און מַעַן ווייִסְט וואס מַעַן הָאט צו טוֹן, "וְגַם זִכָּה עַל יְדֵי תְּהִלִּים לְהִגִּיעַ אֶל הַשְׁעַר וְאוֹת הַשִּׁיף לוֹ, וְלַפְתּוֹחַ הַשְׁעַר; נִמְצָא שְׂזִכָּה עַל יְדֵי תְּהִלִּים לַעֲשׂוֹת תַּשׁוּבָה", מַעַן קַעַן אַנְגִּיין מִיט אַ מוֹרָא דִּיגַע

שטארקייט וכו', ביז מען איז זוכה תשובה צו טון און ווערן אן ערליכער איד. דערפער זאלסטו זען צו זאגן יעדן טאג תהלים און זיך מתבודד זיין צום אייבערשטן; בעט דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף דיר, ער זאל דיר מקרב זיין צו אים. מען קען זיך גארנישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון התבודדות, דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן כה): "התבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל", התבודדות איז גרעסער פון אלע עבודות. א מענטש זאל זיך מאכן א צייט וואס ער לאזט אלעס אָפּ און גיין אין א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט, "ולפרש שיתתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות, בדברי חן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת", און זיך אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן, זיך אויסגיסן דאס הארץ און אים בעטן: "רבונו של עולם האב שוין רחמנות אויף מיר, זיי מיר מקרב צו דיר", מען זאל רעדן צום אייבערשטן אויף מאמע לשון - אויף די שפראך וואס מען איז צוגעוואוינט צו רעדן, "כי בלשון הקדש קשה לו לפרש כל שיתתו", ווייל אויף לשון הקודש איז שווער ארויס צו ברענגען אלעס וואס ליגט אויפ'ן הארץ, "וגם אין הלב נמשך אחרי הדבורים, מחמת שאינו מרגל כל כף בהלשון, כי אין דרכנו לדבר בלשון הקדש", ווייל מיר רעדן נישט קיין לשון הקודש, דערפאר איז שווער זיך אויסצורעדן דאס הארץ, "אבל בלשון אשכנז שמספרים ומדברים בו, קל וקרוב יותר לשבר לבו", אויפ'ן שפראך וואס מען רעדט איז גרינגער זיך אויס צו גיסן דאס הארץ.

טו די עבודה גאנץ חודש אלול וועסטו שפירן א נאנטקייט צום אייבערשטן, דו וועסט שפירן עפעס וואס דו האסט נאך קיינמאל בעפאר נישט געשפירט, די זיסע געשמאקע איינגענעמע טעם וואס צדיקים שפירן אין גן עדן; דיין לעבן וועט זיין אן לחץ, אן פּרעשור, דו וועסט הנאה האבן פון די הייליגע טעג.

א כתיבה וחתומה טובה!

...

מִיִּין וְיִיב לַיִּדֻט שְׁרַעְקֵלִיכֶע יְסוּרִים, וְוִי אַזוֹי קַעֲנֶען מִיר זִיף דַּעְרַהאַלְטֵן ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֵּוד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

שוין א יאר צייט וואס מיין ווייב ליידט אויף ארטרייטיס [דלקת מפרקים], זי איז מממש געפייניגט מיט שטארקע יסורים. איך הער די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א און דאס געבט מיר פח צו זיין סיי א טאטע און סיי א מאמע פאר מיינע זיסע קינדער קיין עזו הרע, אבער מיר שפירן אז עס גייט שוין אריבער אלע גרעניצן.

איך מיט מיין ווייב האלטן אין איין שרייען און וויינען צום אייבערשטן, אבער איך שפיר ווי מיר טאפן א וואנט, איך זע נישט דעם וועג ארויס, איך שפיר ווי איך פאל שוין אריין אין יאוש, איך דארף חיזוק זיך צו קענען ווייטער דערהאלטן.

יישר פח פאר די געוואלדיגע שיעורים, אן דעם וואלט איך זיכער נישט געקענט אנגיין ביז יעצט.

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ג' פְּרִשְׁת עֶקֶב, י"ד מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט קָטָן

לְכַבֵּוד ... נְרוֹ יְאִיר

אִיף הָאָב עֲרַהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיווּ.

אִיף בַּעַט דִּיר זַייער זאַלסט זיך נישט מניאש זיין, מיט תפלה קען מען אלעס פועל'ן. תְּכַמִּינוּ זְכוּרִים לְבִרְכָה זָאגן (ברכות לב:) : "אם רואה אדם שזה תפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל", ווען מען בעט דעם אייבערשטן אויף א זאך און מען זעט אז מען ווערט נישט געהאלפן - זאל מען נאכאמאל בעטן, אזוי ווי עס שטייט (תהלים כז, יד) : "קנה אל ה', תזק ויאמץ לך וקנה אל ה'"; מען טאר נישט אויפגעבן ווען מען בעט דעם אייבערשטן און מען זעט נאך נישט די ישועה, מען דארף ווארטן און ווייטער בעטן ביז מען ווערט געהאלפן.

ווען מען בעט דעם אייבערשטן דארף מען האבן זייער אסאך סבלנות ווען מען זעט אז עס גייט אריבער א לאנגע צייט און מען זעט נאך נישט די ישועה. מען דארף האבן אסאך סבלנות נישט אויפצוהערן בעטן; ווייל יעדע זאך וואס מען וויל פועל'ן האט א סכום וויפיל תפלה עס פאדערט זיך אויף דעם.

מִיר גַעפּוֹנֶען בִּי מִשָּׁה רַבִּינוּ, עַר הָאָט גַעבֶּעטן דַּעם אִיבַּעֲרֶשְׁטֵן אַז עַר ווִיל

אריינגיין קיין אַרץ ישׂראל; זאגן חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָהּ (דְּבָרִים רַבָּה יא, ט): "מִשָּׁה רַבִּינוּ הָאֵט גַּעְבַּעְטן פֿינף הונדערט און פופצן תְּפִילוֹת, אַזויפֿיל וויפֿיל דָּאס וואָרט 'נְאֻתַחֲנֵן' בַּאֲרַעפֿט, ווען מִשָּׁה רַבִּינוּ וואָלט גַּעְבַּעְטן נאָך אײן תְּפִלָּה וואָלט ער זוכה געווען אריין צו גיין קיין אַרץ ישׂראל, אָבער דער אײבערשטער האט אים געזאָגט (דְּבָרִים ג, כו): 'רַב לָךְ, אַל תּוֹסֵף דְּבַר אֲלֵי עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה', בַּעַט נִישְׁט מֵעַר אויף דעם"; זעט מען פון דעם אז מען טאר נישט אָפּלֶאזן תְּפִלָּה, מען דאַרף בַּעַטן אײן מַאל און נאָכאַמַאל און נאָכאַמַאל אָן אַן אויפֿהער, ביז דער אײבערשטער העלפֿט.

נעמט אריין אין אייף די אַמוּנָה, חֲזַר פֿאַר זײַך און חֲזַר מיט דײַן ווייב: "וואס דער אײבערשטער טוט איז גוט, אַלעס איז נאַר פֿאַר די טובה פונעם מענטש. און ווען מען פאַרשטייט נישט דאס גוטס, מען זעט נישט דאס גוטס, מען זעט נאַר דאס שלעכטס - איז דאס נאַר אַזוי פֿאַר אונזערע אויגן, אָבער בַּאֲמַת איז דאס גוט"; אײ וועסטו פֿרעגן, אויב איז דאס גוט פֿאַרנוואס זאל מען בַּעַטן דעם אײבערשטן ער זאל מאַכן אַנדערש? ווי אַזוי קען מען בַּעַטן ער זאל טוישן וואס ער טוט - ווען אַלעס איז גוט?! ווייל דער אײבערשטער הייסט אונז מיר זאלן אים בַּעַטן, מיר זאלן אים מוטשען ער זאל מאַכן אַזאַ סאַרט גוט וואס מיר זעען דאס גוטס מיט אונזערע אויגן, אָבער אין די זעלבע צייט וואס מיר וויינען און בַּעַטן ער זאל מאַכן גוט, גלייבן מיר אז עס איז גוט; ווייל אַלעס אַלעס וואס גייט אַריבער אויף אונז איז נאַר לְטוֹבָה.

שטאַרק דײַן ווייב, בָּלֶאז אַרײַן אין איר אַמוּנָה; דאס וועט איר פֿרייליך מאַכן און ווען זי וועט זײַן פֿרייליך וועלן די שלעכטע קרענק אַוועק גיין פון איר, ווייל שְׂמֵחָה איז די רפואה פֿאַר אַלע מַחְלוֹת. דער רַבִּי זאָגט (ליקוטי מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד): "כָּל הַחֹלְאֹת הַבָּאִין עַל הָאָדָם - כֻּלָּם בָּאִין רַק מִקְּלָקוּל הַשְּׂמֵחָה", אַלע מַחְלוֹת און אַלע קרענק קומען ווייל מען איז דעפֿרעסט און נישט פֿרייליך, "גם חַכְמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ, שְׂכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה", אַפִּילוּ די דאַקטוֹרִים זאָגן אז אַלע מַחְלוֹת קומען פון דעפֿרעסיע און פון זײַן נישט פֿרייליך.

דו מאַך איר פֿרייליך, עס איז אַ מְצוּהָ פֿרייליך צו מאַכן די ווייב. חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָהּ זאָגן (קידושין לד:): "אִשָּׁה - בְּעִלָּה מְשֻׁמָּה", דער מאן האט אַ מְצוּהָ פֿרייליך צו מאַכן זײַן ווייב.

דְּעַר אֵיבְעַרְשֻׁטְעַר זָאל הֶעֱלֵפֶן זַי זָאל הָאָבֶן אַ שְׁנַעְלַע רְפוּאָה, זַי זָאל זַיף אִינְגַאנְצֶן אוֹיִסְהֵיילֶן.

...

קָען מָען יוצא זיין לימוד הלכה מיט'ן לערנען קיצור שלחן ערוך?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

שוין א שטיק צייט צוריק האט מיר דער ראש ישיבה געשריבן וועגן לערנען שלחן ערוך על הסדר, איד בין אבער נאכנישט אנגעקומען צו דעם, האב איד גענוואלט פֿרעגן וואס דער ראש ישיבה האלט לגבי דעם אז איד זאל אנהייבן מיט קיצור שלחן ערוך וואס איז מחלק לויט די טעג און יאר, און ענדיגן איינמאל ביז'ן סוף, וואס דאס וועט מיר זיין אסאך גרינגער כּמובן, צי קען מען מיט דעם אויך יוצא זיין בדיעבד דאס וואס דער רבי האט גענוואלט אז מען זאל לערנען שלחן ערוך יעדן טאג? ובפרט אז מיין ווייב וויל אויך איד זאל מיט איר לערנען הלכות. איד ווארט זייער צו זען דעם ראש ישיבה דא אין ארץ ישראל בקרוב ממש.

יִישׁר פֿחַ

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ג' פְּרֻשַׁת עֵקֶב, י"ד מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן

לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיף הָאָב עֲרַהאָלְטֶן זיין בְּרִיוּוּ.

מָען קָען יוצא זיין מיט דעם - נישט נאר בדיעבד, נאר אפילו לְפִתְחֵיהָ.

דער רבי וויל מיר זאלן לערנען הלכה. דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן כט): "כל איש ישאלוהו מחיב ללמד בכל יום ויום פוסקים ולא יעבר", יעדער איד דארף לערנען יעדן טאג חק ולא יעבור שלחן ערוך, "ואף אם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמד על כל פנים איזה סעף שלחן ערוך באיזה מקום שהוא", אפילו מען האט נישט קיין צייט, מען איז אן אונס - דאך זאל מען לערנען כאטש איין סעף שלחן ערוך, "אפילו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוך", אפילו ער האלט אין אן אנדערע פלאץ, "פי צריף ללמד איזה דין בשלחן ערוך בכל יום ויום

כל ימי חייך, וייל יעדער איד מוז לערנען יעדן טאג אין זיין לעבן שלחן ערוף - זאל זיין וואס זאל זיין, "וכשאינו אנוס ילמד כסדר כל הארבעה שלחן ערוף מדי יום ביומו", און ווען מען איז נישט קיין אונס, מען קען לערנען געהעריג - זאל מען לערנען אין א רייע יעדן טאג אביסל, ביז מען וועט ענדיגן גאנץ שלחן ערוף, "וכשיגמר ויסים הארבעה שלחן ערוף יחזר ויתחיל ללמד כסדר, וכן ינהג כל ימי חייך", און נאכדעם זאל מען אנהייבן נאכאמאל שלחן ערוף, אזוי זאל מען זיך פירן א גאנץ לעבן.

עס איז זייער א וויכטיגע זאך צו לערנען יעדן טאג הלכה, עס איז א גרויסער תיקון פאר אלעס וואס מען דארף פאררעכטן. אזוי ווי דער רבי זאגט (שם): "והוא תקון גדול מאד מאד", עס איז א זייער א גרויסער תיקון צו לערנען הלכה. דער רבי זאגט: "אם יכול ללמד כל הארבעה שלחן ערוף עם כל הפרושים הגדולים מה טוב", אויב קען מען לערנען שלחן ערוף מיט אלע פרושים איז זייער גוט, "ואם לאו על כל פנים ילמד כל הארבעה שלחן ערוף הקטנים", און אויב קען מען נישט, זאל מען לערנען מחבר און רמ"א צו וויסן ווי אזוי זיך צו פירן.

זייער גוט טוסטו אז דו לערנסט אביסל הלכה מיט דיין ווייב, אזוי וועט איר וויסן ווי אזוי זיך צו פירן; איר וועט קענען היטן די תורה אזוי ווי עס דארף צו זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

וואס טו איך אז מיין מאן געטרויעט מיר נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט וויל איך זיך באדאנקען פאר די שיינע שיעורים וואס איז מיר ממש מחיה. איך הער שוין די שיעורים במעט א יאר, איך קען נישט גיין שלאפן אן הערן דעם פרישן שיעור, דאס געבט מיר ממש לעבן.

איך האב שוין חתונה געהאט צוועלף יאר ברודר השם, מיט א שטוב מיט ליכטיגע קינדערלעך, און דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן מיט א טייערער מאן וואס העלפט מיר גאר אסאך, טראץ וואס ער איז זייער פארנומען, דער אייבערשטער זאל העלפן ווייטער.

איך פֿרוביר דאס מערסטע צו טון מיינע פֿליכטן אלס ווייב און מאמע, אָבער איך האב א שוועריקייט אין אונזער לעבן וואס שטערט מיר זייער. מיין מאן איז געווארן א יתום אלס קינד און איז אריבער א שווער לעבן, און דאס האט אויסגעקלאפט אויף אים אז ער האט נישט קיין צוטרוי צו קיינעם און ער ליידיט פון אסאך פֿחדים, דאס מאכט אונז אסאך מאל זייער שווער.

דעם פֿארגאנגענעם וואָך האב איך געהאט אזא מעשה, ער קומט אהיים און באפאלט מיר מיט חֲשָׁדוֹת און זאכן וואס האט נישט קיין שום שייכות מיט פאקטן, און ווען איך זאג אים אז איך האב נישט קיין אונגג פון וואס ער רעדט ווערט ער באבלאזן און וויל אפילו נישט ענטפֿערן, ער זאגט אז ער גלויבט מיר ממילא נישט.

איך בין געווארן זייער צעבראכן פון דעם, דאס האט מיר ממש שוואך געמאכט, און עס איז מיר זייער שווער אים מוחל צו זיין. אפילו שפֿעטער ווען מיר האבן זיך שוין אויסגעשמועסט און ער האט געכאפט אז ער האט נישט געטון ריכטיג, ווערט מיר נאכאלץ שלעכט ווען איך זע אים, עס איז מיר זייער שווער ווען מיין נאנטסטער מענטש גלויבט מיר נישט און ער האט אזעלכע דמיונות אויף מיר. אפֿשר קענט איר מיר געבן אן עצה?

יִישָׁר כַּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ג' פֿרֶשֶׁת עֵקֶב, י"ד מִנְחָם-אָב, שְׁנַת תש"פ לִפְרֶט קָטָן מֶרֶת ... תְּחִי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פֿארשטיי אייער ווייטאג; עס איז זייער א שווערע געפיל צו לעבן מיט'ן מאן ווען ער האט נישט קיין צוטרוי אין אייך וכו', וואס נאך דארף דען א פֿרוי? א פֿרוי דארף דאך נאר אז איר מאן זאל איר גלייבן און איר געטרויען און ווען א פֿרוי האט דאס נישט איז איר זייער שווער.

אָבער אין אייער פאל איז דאס אביסל אנדערש. איר שרייבט דאך אליין ווי געטריי אייער מאן איז צו אייך, ווי שטארק ער העלפט אייך; ער האט נאר א פֿראבלעם אז ער ליידיט פון פֿחדים פון ווען ער איז געבער געווארן א יתום. אין דעם פאל איז דאס אינגאנצן אנדערש, איר דארפט נישט זיין אָנגעווייטאגט אויף אים. דא קומט ענדערש אריין דאס ווארט 'רחֲמָנוּת', איר דארפט רחֲמָנוּת האבן אויף אים און אים פֿארשטיין.

איך וויל אייך פֿרעגן, וואס טוט איר ווען איינער קינד זאגט אייך: "ביסט נישט א גוטע מאמע!" אָדער איינער קינד זאגט אייך: "איך האב דיר נישט ליב!" ווערט איר אָנגעווייטאגט אויפ'ן קינד אָדער איר פֿארשטייט אז דאס קינד איז נאך אַ קינד און ווייסט נישט ווי אזוי זיך אַרויסצוברענגען וכו'? אזוי זאלט איר קוקן אויף איינער מאן, ער איז טאקע שוין דערנוואקסן און נישט קינדיש, אָבער דאס וואס ער איז געווארן יונגער הייט אַ יתום לאַ עלינו האט אויסגעקלאפט אויף אים אין אַ פֿאַרעם פון אומזיכערקייט און עס פֿאַסירט וואס פֿאַסירט.

אנשטאט צו זיין אָנגעווייטאגט אויף אים זאלט איר אים דן זיין לִפְּנֵי זְכוּת, וועט דער אייבערשטער אייך דן זיין לִפְּנֵי זְכוּת און איר וועט האבן נחת פון אייערע ליכטיגע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן העלפֿה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי קען איך אויפֿקלערן מיינע חברים נישט צו זיין

מחוצפים?

שאלה:

לְכַבֵּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך זע אייביג ווי דער ראש ישיבה העלפט בחורים מיט אלע סארט פֿראבלעמען, אפֿשר וועט איר מיר אויך קענען העלפֿן.

איך בין אַ חסיד'ישער בחור, אין אַ חסידישע ישיבה, מיט גוטע חברים - חשוב'ע איידעלע בחורים. מיין פֿראבלעם איז אז זיי קענען אסאך מאל זיין חוצפה'דיג צום משגיח. דער משגיח איז אַ חשוב'ער תלמוד חכם וואס העלפט יעדן פון אונז שטייגן, ער איז אפֿאר מאל אויך אביסל שטָרענג און די בחורים מאכן חוֹזֵק פון אים אָדער אינגארין אים. ער מאכט זיך נישט צוטון, אָבער איך זע אז עס שטערט אים עכט יא. אויך ווען ער שטעלט זיך אויף זאגן אַ דרשה, קענען זיי זיין חוצפה'דיג און ברומען. וויאזוי קען איך זיי מסביר זיין אז זייער אויפֿפירונג איז נישט גוט?

יישר פֿח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת עֵקֶב, י"ד מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ לְפָרְט קֶטָן
לְכָבוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

אִיף הָאֵב עָרְהֵאלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

עַס אִיז נִישְׁט פֿדאָי דו זאַלסט מוסר'ן די בחורים. חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה זָאגן
(בְּמֹת סה): "בְּשֵׁם שְׁמִצּוּהָ עַל אָדָם לֹמֵר דְּבַר הַנְּשַׁמֵּעַ, כִּפּוּ מִצּוּהָ עַל אָדָם שְׁלֹא לֹמֵר
דְּבַר שְׂאִינוֹ נִשְׁמַע", אויב מֵעַן ווייסט קלאר אז מֵעַן וועט זאגן פֿאַר אַיִנעם מוסר
און יענער וועט דאָס נישט אָננעמען - זאל מֵעַן נישט מוסר'ן יענעם; זאג זיי נישט
קײן מוסר, נישט נאָר זיי וועלן נישט אָננעמען וואס דו זאגסט, דו וועסט נאָר ווערן
אַ חוֹזֵק צווישן זיי.

דו פֿיר זיף אויף ווי עַס דאַרף צו זײַן און נוץ אויס דײַנע יונגע יאַרן. חַכְמֵינוּ
זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה זָאגן (שְׁבַת קנב): "יִנְקוּתָא פְּלִילָא דִּירוּדָא", די יונגע יאַרן אִיז ווי אַ
קרוין פון שײַנע רויזן; אז מֵעַן נוצט אויס די יונגע יאַרן ווי עַס דאַרף צו זײַן אִיז
די גאַנצע לעבן נאַכדעם ווי אַ קרוין. נאָר זאָגן חז"ל (שם): "ווי לה לחדא דאזלא
ולא אתיא", וויי פֿאַר די שײַנע יונגע יאַרן וואס גײַען אַנוועק און קומען נישט
צוריק; נוץ אויס די יונגע יאַרן אין ישיבה מיט תּוֹרָה און תּפִּלָּה.

גַעב אַכטונג קײנמאל נישט וויי צו טון אַ צווייטן - נישט קײן חילוק אַ בְּחוּר,
אַ מְשֻׁגָח אָדער דער וואס רוימט די ישיבה. אז דו וועסט רחֲמֵנוּת אויף אַנְדֵרע
וועט דער אַיִבערשטער רחֲמֵנוּת האָבן אויף דיר.

דער אַיִבערשטער זאל העלפֿן זאַלסט האָבן הצלחה אין אַלע ענינים.

...

אִיף גַעב אַיִבער די לימודים פֿאַר מײַנע תּלְמִידִים

שְׂאֵלָה :

לְכָבוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל אַביסל מיטטיילן מיט'ן ראש ישיבה שליט"א עטליכע פֿרייליכע זאַכן.

איך בין אַ מלמד דא אין אַרץ ישׂרָאֵל, און זײַענדיג מְקַרֵב צום ראש ישיבה האב איך יעדן
טאג כמעט פֿרובירט אַיִבערצוגעבן פֿאַר מײַנע תּלְמִידִים די שײַנע זאַכן וואס איך האב

באקומען.

אזוי ווי עס ענדיגט זיך יעצט די יאר, האב איך געפרעגט פאר מייע תלמידים [8 יאר אלט] וואס זיי האבן ספעציעל קונה געווען דאס יאר, די תשובה האבן אלע געענטפערט אינאיינעם, א. תפלה ב. זיך פרייען מיט די ציצית ג. מען דארף רעדן שיינ צו טאטע מאמע. בנוסף צו דעם גייען אסאך תלמידים מסיים זיין מסכת תענית [אלס א זייטיגע לימוד אין די פרייע צייטן] לכבוד די ניין טעג. נאכדעם וואס איך האב זיי אויף דעם מחזק געווען. היינט האט מיר א תלמיד געוויזן א ששה סדרי משנה וואס זיין טאטע האט אים געקויפט, האב איך אים געפרעגט וואו ער האלט, און איך האב אים געלייגט א סטיקער. די קרעדיט קומט זיך פאר'ן ראש ישיבה וואס שפארט נישט קיין מי און פח אלעס כדי אריינצוברענגען די עצות פון הייליגן רבי'ן אין די וועלט. איך שפיר אלס א חוב דאס מיטצוטיילן מיט'ן ראש ישיבה שליט"א.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן דיין זכות פון זיין א מלמד - אויבן אין הימל; א מלמד וואס געבט אכטונג אויף די קינדער, ער לערנט מיט זיי תורה - האט א גרויסע פח אין הימל, ער קען פועל'ן אלעס וואס ער וויל.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (תענית כד.): עס איז אמאל געווען א טרוקעניש - עס האט נישט גערעגנט פאר א לאנגע צייט, האט מען זיך צאמגענומען אין בית המדרש צו מתפלל זיין פאר רעגן, א פשוטער איד איז צוגעגאנגען צום עמוד און גלייך ווען ער האט געזאגט: "משיב הרוח, ומוריד הגשם" - האט אנגעהויבן רעגענען, האט מען אים געפרעגט: "וואס זענען די גוטע מעשים וואס דו טוסט?" האט ער געזאגט: "איך בין א מלמד דרדקי - איך לערן מיט אידישע קינדער און איך מאך נישט קיין אונטערשייד פון א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר געלט אז איך זאל לערנען מיט אים, אדער א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר נישט; נאך א מנהג האב איך, אז ווען איך זע א קינד וואס וויל נישט לערנען, בין איך אים משחד; איך קויף אים אונטער, איך האב אין שטוב א

פּיֶשׁ טאַנק און אײַף בײַן אים מִשְׁכַּנֵּעַ אַז אױב עַר װעט לַעֲרַנֵּען װעל אײַף אים װײַן די פּיֶשׁעֲלֵעף און דױרְכְּדֵעם הײבֶט עַר אָן לַעֲרַנֵּען; זַעט מַעַן פּוֹן דַּעם אַז אױב אַ מְלַמֵּד אָדער אַ טײטשער געבֶט אַכְטױנג אױף דַּעם אײַבערִשְׁטִיגֶס קײַנדער, האַט מַעַן אַ כַּח אײַן הײמל און מַעַן נַעמֶט אָן אַלֶּע תּפּילױת.

װער רַעֲדֵט נאַך אַ מְלַמֵּד מײט די הַקְדָּמוֹת פּוֹן הײלִיגֶן רַבִּי'ן - אײז דאַף גאַר עֲפֵעס אַנְדֵּרשׁ; מַעַן האַט װאס צו פּאַרקױפֶן, מַעַן האַט װאס אַרײַן צו לײגֶן אײַן די קײַנדער. דַּער רַבִּי געבֶט סְחױרָה אײַן די האַנט, מַעַן האַט װאס צו פּאַרקױפֶן װײטער; אַפֿגַּעֲרַעֲדֵט אַז מַעַן קַעַן אַרײַן פּאַקן אײַן די הַעֲרַצֵּער פּוֹן די קײַנדער רײַנע אַמוּנָה, װײל אַמוּנָה קַעַן מַעַן נאַר אײַבערִגעבֶן אױב מַעַן האַט דאַס אײַן זײַף; אַ מְלַמֵּד װאס די אַמוּנָה שײַנט אײַן אים - דַּער קַעַן אײַבערִגעבֶן פּאַר זײַנע תּלְמִידִים זײַ זאַלן אױף שְׁפִירֶן דַּעם אײַבערִשְׁטִין.

דַּער רַבִּי האַט גַּעזאַגֶט: "אײַף װײל נײשֶׁט מײַנע לײט זאַלן זײַן מְלַמְדִים (שיחיו הר"ן, סימן רמ, רמא; ט"ז מוֹהֲר"ן, סימן תסה, תקצא), אַבֶּער אַז מַעַן דאַרף שױן זאַ זײַן אַ מְלַמֵּד, װער דַּען זאַל זײַן אַ מְלַמֵּד אױב נײשֶׁט פּוֹן מײַנע לײט?" װײל מַעַן דאַרף אַלײן האַבֶן אַ שְׁטאַרְקֶע אַמוּנָה דאַס צו קענען אײַבערִגעבֶן פּאַר תּלְמִידִים, זײַ זאַלן אױפֿװאַקסן מײט אַ רײַנע אַמוּנָה; דאַס אײז דַּער יסוד פּוֹן אַ אײד, מַעַן זאַל װײסן אַז עס אײז דאַ אַ פּאַשעפֿער, מַעַן זאַל לַעבֶן מײט דַּעם און קײַנמאַל נײשֶׁט פּאַרְגַּעסֶן פּוֹן די אַמוּנָה.

לײדער לײדער הײנטִיגע טעג רַעֲדֵט מַעַן פּוֹן אַלֶּעם נאַר נײשֶׁט פּוֹן די פֿשוֹט'ע אַמוּנָה; מַעַן רַעֲדֵט צו קײַנדער פּוֹן לײמוד הַתּוֹרָה, מַעַן רַעֲדֵט פּוֹן לַעֲרַנֵּען רַצוּפּוֹת, מַעַן רַעֲדֵט פּוֹן זײַן אַ מַצױן, מַעַן רַעֲדֵט פּוֹן זײַף פּאַרְהֵעֶרן און פּאַקױמַען אַן אױסצײכענונג - נאַר פּוֹן די פֿשוֹט'ע אַמוּנָה רַעֲדֵט מַעַן נײשֶׁט, שְׁפֵעטער װאַנְדֵּרֶט מַעַן זײַף פּאַרְװאס בַּחוּרִים האַבֶן נײשֶׁט קײַן יְרַאת שְׁמַיִם, מַעַן װאַנְדֵּרֶט זײַף פּאַרְװאס מַעַן טַרעפֶט בַּחוּרִים און אײַנגעלײט װאס טױען עבִירוֹת און האַבֶן נײשֶׁט קײַן גַּעפּיל צו אַ שְׁבֵת, צו מַצּוֹת; װאַלט מַעַן װען גַּעפּילעװעט אײַן זײַ אַמוּנָה, װאַלט זײַ געבֶליבן עַרְלִיכֶע פֿשוֹט'ע אײַדן.

שְׁטאַרק זײַף און זײַ מְמִשִּׁיף בַּתֵּר שְׂאת וּבַתֵּר עוֹז, וײהי רַצוֹן שְׁתִּשְׂרֶה שְׁכִינָה בְּמַעֲשֵׂה יְדִיכֶם.

...

מַעַג מְעַן שִׁיקוֹן אַ חֲתָן-כֶּלֶה בִּילְד?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֵּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אִיךָ הָאֵב גְּעוּוֹאֲלֵט מְבִשֵּׁר זֵיין פֶּאָר'ן רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א דִּי גוּטע בְּשׁוּרָה אַז אִיךָ בִּין בְּרוּד הַשֵּׁם אַ חֲתָן גְּעוּוֹאֲרֵן בְּשָׁעָה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת מִיט אַן עֲרָלִיכֶע מִיידֵל.

אִיךָ הָאֵב גְּעוּוֹאֲלֵט פֶּרְעֵגֵן אוֹיב מְעַן מַעַג שִׁיקוֹן פֶּאָר חֲבָרִים אַ בִּילְד פֿון מִיר מִיט מִיין כֶּלֶה? יִישֵׁר פֿח

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת עֵקֶב, י"ד מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ לְפָרְט קָטָן לְכַבֵּד הַחֲתָן ... גֵּרוּ יְאִיר.

אִיךָ הָאֵב עֲרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

מִזֵּל טוֹב פֶּאָר דִּיין שִׁידוּף! אִיךָ בִּין זֵייעַר פֶּרִייליך צוּ הַעֲרָן דִּי גוּטע נִיעֵס אַז דוּ הָאָסְט גְּעֵטְרָאפֵן אַ גוּטע שִׁידוּף, אַ וואוּיל מִיידֵל; דְּעַר אִיבֶעַרשְׁטֵער זָאל הַעֲלָפֵן זְאָלְסְט אויפֿשְׁטעלֵן אַ בֵּית נְאָמֵן בִּישְׂרָאֵל אוֹן זוֹכָה זֵיין צוּ שִׁינֶע עֲרָלִיכֶע אִידִישֶׁע דוֹרוֹת, לֵה' וּלְתוֹרָתוֹ.

שִׁיק נִישְׁט קִיין בִּילְד פֿון דִּיין כֶּלֶה פֶּאָר קִינֶעם; עֵס אִיז נִישְׁט אִיידֵל צוּ שִׁיקֵן פֶּרִיוואַטע בִּילְדֵער פֿון זִיךְ אוֹן דִּי כֶּלֶה. אַזוֹי אוֹיף נָאךְ דִּיין חֲתוּנָה זְאָלְסְטוּ קִינֶמְמַאל נִישְׁט אַרוֹיס לִיגֵן אַ בִּילְד פֿון דִּיר אוֹן דִּיין ווִיב, עֵס אִיז נִישְׁט אִיידֵל.

לִיידֵער אִיז נִישְׁטאַ ווער עֵס זָאל לְעֲרַנֶען אִינגֶעלִייט ווי אַזוֹי זִיךְ צוּ פִּירֵן; מְעַנְטֶשֶׁן ווִיטֵן נִישְׁט וואס אִיז רִיכְטִיג אוֹן וואס נִישְׁט, מְעַן טוֹט וואס מְעַן זַעט בִּי חֲבָרִים, מְעַן מִינֶט אַז וואס דְּעַר חֲבֵר טוֹט - אִיז אויסֶגעֶהאַלְטֵן. אִינגֶעלִייט שְׁטעלֵן אַרוֹיס פֶּרִיוואַטע בִּילְדֵער פֿון זִיךְ אוֹן דִּי ווִיב, מְעַן מִינֶט אַז מִיט דַעם וועט מְעַן אִים מְקַנָא זֵיין, מְעַן וועט אִים אַרויפֿקוקֵן.

שִׁיק נִישְׁט קִינֶעם דִּינֶע בִּילְדֵער אוֹן דוּ קוֹק נִישְׁט יַעֲנַעֵם בִּילְדֵער; יַעֲדַע מְאֵל מְעַן הֵיט זִיךְ דִּי אויגֵן שְׁפֶאַרְט מְעַן זִיךְ נָאךְ אַ בְּרִי אִין גִּיהֶנוֹם. רַבִּי נִתָּן הָאֵט גַעזְאָגְט: "אַ קוֹק ווִינְצִיגֶער - אַ בְּרִי ווִינְצִיגֶער", דוּרְךְ דַעם וואס מְעַן הֵיט זִיךְ דִּי אויגֵן שְׁפֶאַרְט מְעַן זִיךְ אִיין שְׁווערֶע בִּיטֶערֶע עוֹנֶשִׁים אויף יַעֲנַע וועלֵט.

נַעַם נִישְׁט דִּינֶע חֲבָרִים פֶּאָר דִּיין מוֹרָה דְּרַךְ; יַעֲדַע זָאךְ וואס דוּ ווִילְסְט ווִיטֵן ווי אַזוֹי זִיךְ צוּ פִּירֵן זְאָלְסְטוּ פֶּרְעֵגֵן עֲרָלִיכֶע אִידֵן. אַז דוּ גִיטֵט בּוֹיַעֵן אַ אִידִישֶׁע

שְׁטוּב זְאֻלְסְטוּ אַכְטוֹנֵג גַּעבֵן וואס פֿאר אַ הַכְּשָׁרִים דו נַעֲמָסְט אַרײַן אין שְׁטוּב; קוֹיף נָאר עֶסֶן און טְרײַנקען וואס פֿאַרמאַגן עַרְלִיכֶע הַכְּשָׁרִים. וואס מָען זַעט בײַ חֲבָרִים מײַנט נָאךְ נִישְׁט אַז מָען מָעג דָּאס עֶסֶן, מָען ווערט נִישְׁט מֵער פֿרײַליך אַז מָען עֶסֶט וואס מָען וויל און וואס מָען זַעט; הײַנט קָען מָען האָבן כִּמְעַט אַלע עֶסֶן מיט גוטע עַרְלִיכֶע הַכְּשָׁרִים.

אַזוי אױף זְאֻלְסְטוּ נִישְׁט אַרײַנגעמָען אין שְׁטוּב קײן מאַגאַזײַנען, צײַטוּנגען און לײַן מאַטֶרִיאַל. אַפִּילוּ עֶס איז גַעֲדְרוּקט מיט אַיִדישע אַוֹתוֹת מײַנט נָאךְ נִישְׁט אַז די שְׁרײַבערס זַענען עַרְלִיכֶע אײַן; עֶס לײַגט בַּהאַלְטֵן סם צווישן די ווערטער וואס דָּאס גײַט אַרײַן אַינעם מַעֲנַטש בײַז מָען ווערט אַוועק גַעשְׁלֶעפֶט פּונעם אַיִבערשְׁטן.

אַז דו וועסט פֿרעגן יעדע זאך אַן עַרְלִיכֶער איד וועסטוּ מַצְלִיחַ זײַן צו בויען אַ שײַנע שְׁטוּב מיט עַרְלִיכֶע דוֹרוֹת.

...

אַז אױף בײַן נִישְׁט צַניעות'דיג, איז מײַן דאַווענען שוין גאַרנישט

ווערד?

שאַלַה:

לְכַבֵּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אױךְ בײַן אַ מײַדל וואס קומט פון זײַער אַ גוטע און עַרְלִיכֶע שְׁטוּב אַבער אױךְ שְׁפִיר אַז עֶס איז מיר צו שווער מיט אַלע פֿרומקײַטן פון מײַן משפּחה, אױךְ וויל זײ קענען צופֿרײַדן שְׁטעלן אַבער עֶס איז מיר שווער, עֶס איז אַדער מיר אַדער זײ, עֶס גײַט נִישְׁט בײַדע צוזאַמען, און אױךְ שְׁפִיר אױף אַסאַךְ זאַכן אַז ווען מָען וואַלט מיר ווען גַעלֶאַזט טון פֿשוט'ע זאַכן וואַלט אױךְ נִישְׁט אַנגעקומען צו טון עַרְגֶּערע זאַכן. צום בײַשפּיל מײַן מאַמע וויל נִישְׁט אױךְ זײַד פֿאַרְבֵּן דעם פֿנים אַפִּילוּ מיט פֿשוט'ע פֿאַרְבֵּן, איז טאַקע ווײַל זײ לֶאַזט מיר נִישְׁט, פֿאַרְבֵּן אױךְ מײַנע אױגן, אַ זאַךְ וואס אױךְ וואַלט נִישְׁט גַעטון ווען זײ וואַלט מיר גַעלֶאַזט זײַד פֿאַרְבֵּן אַפִּילוּ אײַדל.

אױךְ ווײַס נִישְׁט וואס צו טון, עֶס איז מיר זײַער שווער, בִּפְרֵט אַז אױךְ לַעֲבֹד אַז אַ סבִּיבָה וואס יעדע זאַךְ וואס אױךְ טו, זאַגן אַלע מיר אױס פֿאַר מײַן מאַמע און בַּאָבֶע וכו', אױךְ וויל נִישְׁט מאַכן בושות פֿאַר מײַן משפּחה, אַבער אױךְ שְׁפִיר אַז אױךְ בײַן צַניעות'דיג נָאר זײ צופֿרײַדן צו שְׁטעלן, נִישְׁט ווײַל דער אַיִבערשְׁטער וויל אַזוי. אױךְ וויל זײַן עַרְלִיךְ פון מײַן אַיִגענעם ווילן,

נישט וועגן אלע זארגן אויף מיר.

מענטשן האבן זייער ליב מיר צו זאגן זאכן, וואס בשעת מעשה גייט עס נישט אריין אמת'דיג אין הארץ, אבער ביז א תקופה געשעט זאכן. למשל איינער האט מיר געזאגט: "וואס האסטו פון דאווענען? קודם זאלסטו זיין צניעות'דיג", באמת בין איך צניעות'דיג אבער פאר זייערע קרומקייטן נישט.

אמאל פלעג איך מקפיד זיין צו דאווענען יעדן טאג און דאס טו איך שוין נישט היינט, עס איז מיר געווארן א קאלטקייט אין דעם, איך שפיר זיך אויף זייער ווייט פון באשעפער ווייל אין מיין קאפ איז דא א בילד אזוי ווי פון א מערכה, עס איז דא צוויי צדדים, איינע בין איך, און די צווייטע זייט איז מיין מאמע טאטע זיידע באבע און דער באשעפער, און עס איז מיר שווער די ווייטקייט וואס איך שפיר צום אייבערשטן.

איך ווייס נישט אויב איר וועט מיר קענען העלפן, אבער אפֿשר וועט איר זיין דער גוטער שליח פונעם אייבערשטן, און אסאך האבן מיר ממליץ געווען אייך צו שיקן א בריוו.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

טראכטס נישט די שלעכטע מחשבה אז דער אייבערשטער איז ווייט פון אייך, עס איז נישט אמת; דער אייבערשטער איז נישט ווייט פון אייך, דער אייבערשטער איז מיט אייך, ביי אייך און נעבן אייך, דער אייבערשטער האט אייך ליב און ווארט איר זאלט צוריק אנהייבן דאווענען צו אים, רעדן צו אים און אים בעטן וואס איר דארפט. עס איז נישט קיין חילוק ווער דער מענטש איז און וואס מען טוט, שטענדיג ווארט דער אייבערשטער מען זאל קומען צו אים און רעדן צו אים.

דער הייליגער רבי, דער ברסלב'ער רבי זכותו יגן עלינו איז געקומען אויף די וועלט אונז צו ווייזן די רחמנות פונעם אייבערשטן, ווי שטארק ער האט ליב אידישע קינדער און ווארט מען זאל דאווענען צו אים; ווען מען רעדט צום אייבערשטן הייבט מען אן שפירן זייער א שטארקע נאנטקייט מיטן אייבערשטן, מען שפירט ווי מען האט איינעם, מען שפירט ווי איינער פארשטייט מיר, איינער

נְעַמְט מִיר אָן ווי אַזוי אײַךּ בײַן, ווי אַזוי אײַךּ זַע אויס.

נְעַמְטס די עֲצָה פֿון רַבײַן, פֿרוּבִירטס אויס די זײַסע וועג; ווען איר זענט אַלײַן אין אײַער שטוב, קײַנער הערט אײַךּ נישט און קײַנער זעט אײַךּ נישט – זאַלט איר פֿרוּבִירן אָנהײבן רעדן צום אײַבערשטן, רעדטס צו אים אויף די שפּראַך וואס איר רעדט צו אײַערע נאַנטע חבֿר'טעס, דערצײלטס אים אַלעס וואס שטערט אײַך און וואס איר שפּירט, דערצײלטס אים ווי שווער עס איז אײַך די גאַנצע וועג ווי אַזוי איר לעבט, די מלחמה וואס טוט זיך אָפּ אין אײַך. ווי אַלעס איז געצווּינגען – אָן קײַן אָמת און אָן קײַן געפֿיל. אין אָנהײב וועט דאס אָפּשר זײַן אַבִּיסל שווער, אָבער מיט די צײַט ווען איר וועט דאס טון וועט איר ווערן זײַער שטאַרק, איר וועט שפּירן ווי דער אײַבערשטער איז מיט אײַך און האט אײַך ליב.

הערטס נישט אויס די וואס טשעפען און זאָגן אײַך: "וואס האסטו פון דאווענען? קודם זאלסטו זײַן צניעות'דיג"; עס איז נישט אָמת וואס זײ זאָגן, דער אײַבערשטער זאָגט אנדערש, דער אײַבערשטער וויל מען זאל דאווענען צו אים, אים בעטן ער זאל אונז צוריק קערן צו אים און ארײַנלייגן אין אונז א רײַנקייט צו וועלן טון זײַן ווילן, צו וועלן טון וואס איז גוט.

אײַך בעט אײַך, הערטס נישט אויס די וואס זאָגן אײַך: "וואס האסטו פון דאווענען? קודם זאלסטו זײַן צניעות'דיג", דאס איז עצת הַצֵּר, דאס איז א נסיוֹן פאר אײַך, אײַך מחליש דעת זײַן, אײַך אָפקילן פון וועלן זײַן ערליך; לײַגטס נישט דעם אײַבערשטן אויף אײַן זײַט מיט די אַלע וואס טשעפען אײַך, דער אײַבערשטער קוקט אויף אונז, ער זעט אונזער האַרץ, ער זעט ווי שטאַרק מיר ווילן זײַן גוט. ער קוקט נישט אויף אונז ווי מענטשן קוקן אויף אונז, ער זעט יעדע קלײַנע פּינטעלע גוטס וואס מיר טוען.

אויבן אין הימל איז זײַער חשוב יעדע קלײַנע פּינטעלע גוטס, אַזוי ווי דער רבי האט דערצײלט אין די ערשטע מעשׂה (סיפורי מעשׂות, מעשׂה א) ווי דער ממונה האט געפרעגט דעם ווינט: "וואס איז דאָרט חשוב?" האט דער ווינט געזאָגט: "דאָרט איז אַלעס חשוב"; מוהרא"ש איז מקביר (בספר נהרי אפרסמו) אז "דאָרט" מײַנט מען 'אויבן אין הימל', אין הימל איז אַלעס חשוב, יעדע קלײַנע זאַך, יעדע בײַג וואס א מענטש געבט זיך א בײַג צו זײַן גוט. און אפילו יעדע גוטע מחשבה, ווען מען טראַכט אז מען וויל זײַן גוט – איז זײַער חשוב. אַזוי ווי דער הייליגער תנא האַלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו זאָגט (זוהר תרומה, קנ:): "לית רעותא

טָבָא דְאַתְאָבִיד", קִיִּין שׁוּם גּוּטֵע ווִילן וְוֵערט נִישֵׁט פֿאַרלוֹוירן; אִיז דָאָך זִיכֶער אַז ווען מָען זאָגט אַ גוּטֵע וואָרט און אַוּוּדאִי ווען מָען טוט אַ גוּטֵע מַעֲשֵׂה – אִיז עס זייער חָשׁוּב אויבן אִין הַיָּמָל.

אִיךָ הָאָף אַז דִּי פֿאַר ווערטער וועט אִיךָ זיין אַ שְׁטאַרְקֵע חִיזוּק אִיר זאַלט נִישֵׁט ווערן צֶעפֿאַלן פּוּן אַנְדֶערע; אִיר זאַלט אָנְהֵיבן לֶעבֶן אַן אַמְתָּע לֶעבֶן מִיטִין אִיבְּעֶרֶשֶׁטן. אִיר זאַלט יַעֲדֶע זאָך שְׁמוּעֶסֶן מִיט אִים, יַעֲדֶע זאָך וואס אִיז אִיךָ שְׁווער זאַלט אִיר אִים דֶּערֶצײלן און אִים בְּעֶטֶן – וועט אִיר זַען אַז אִיר וועט פֿלוּצֶלוּנֵג אָנְהֵיבן לִיב הָאָבן צו זיין אַ אִיד, אִיר וועט לִיב הָאָבן אִייער לֶעבֶן. דֶּער אִיבְּעֶרֶשֶׁטער זאַל הֶעלְפֶן אִיר זאַלט הָאָבן הַצֶּלְחָה אִין אַלֶע עֲנִינִים.

...

וואס טוט מָען ווען דִּי ווייב גֶעבֶט אויס אַסאַך גֶעלֶט אָן רְשׁוּת?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוּד דֶּער ראש ישיבה שליט"א,

מיין שְׂאֵלָה אִיז ווי אזוי מָען גֶעבֶט מָען זיך אַן עֲצָה מִיט אַ ווייב וואס טוט ווילדֶע זאַכן. ווי לְמִשְׁלַל אַז זי מאַכט יַעֲצֵט אִיבְּעֶר דִּי גאַנצע הויז אָן פֿרעגן רְשׁוּת פּוּן מִיר צי זי מָעג עס טוּען, אִין דִּי צייט וואס אִיךָ האָב אִיר קְלָאַר גֶעזאַגט אַז יַעֲצֵט אִיז נִישֵׁט דִּי צייט פֿאַר דֶּעם, עס אִיז שְׁווערע צייטן און אִיךָ מאַך קוִים פֿרַנְסֶה, אִיךָ בִּין שוֹלְדִיג גֶעלֶט פֿאַר מַעֲנִטֶשֶׁן און אזוי ווייטער. און נאָך מֶער אַז כְּאַטֶש וואס זי אַרְבֶּעט און מאַכט גֶעלֶט, וויל זי אָבְּעֶר נאָר נֶעמֶען דִּי גאַנצע גֶעלֶט פּוּן מִיר.

אִיךָ האָב שוין פֿרונדִירט צו רַעֲדן מִיט שׂינְעִם, עס הֶעלְפֶט אָבְּעֶר נִישֵׁט, דִּי אַרְבֶּעט גייט שוין אָן אִין פּוֹלן שוואַנג אָן מיין רְשׁוּת.

ווי אזוי גֶעבֶט מָען זיך אַן עֲצָה?

יִישָׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יתברך - יום ד' פְּרִשְׁת עֵקֶב, חֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּאָב, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט קָטן לְכַבּוּד ... נְרוֹ יֵאִיר.

אִיךָ הָאָב עֲנֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

טו אַלְעס אויף די וועלט אז דיין שטוב זאל בלייבן גאנץ.

פרוביר צו רעדן צו איר שיינערהייט, רעד ווייכע ווערטער צו איר, געב איר צו פארשטיין ווי שווער עס איז דיר יעצט דיין מצב פֿרנסה, זאג איר אז דו וועסט איר אלעס נאכגעבן ווען דו וועסט האבן געלט. און אז דו זעסט אז עס איז נישטא מיט וועם צו רעדן, זי איז פאר'עקשניט, זי האט שוין אליינס גערופֿן די בעלי מלאכה און אנגעווייזן איבערבויען די הויז אָן דיין רשות - זאלסטו זיך אַנשטערענגען און טון אַלע מיטלען אז דיין שטוב זאל נישט צעפאלן.

לאז זיך נישט פארפירן פון טעראפיסטן וואס זוכן צו מאכן געלט פון צרות ישׂראל און ביים סוף ווארפן זיי אראפ דעם מענטש אין א טיפֿן גרוב, זיי רעדן צו מען זאל זיך גוטן; אָך און וויי פאר די וואס פאלן אריין אין זייערע הענט, זיי האבן נישט קיין רחמנות אויף קיינעם, ווען זיי הערן אויס צרות ישׂראל איז דאס נישט מיט הארץ צו העלפֿן דעם מענטש, דאס איז זייער פֿרנסה, זיי צעטיילן שטובער, יעדער לייזט פון די טעראפיסטן און שלום בית מאכערס, סיי די פארפאלק און נאך מער די קינדער.

איך בעט דיר זייער, נעם אָן מיינע ווערטער; איך שרייב דא אָן קיין שום נגיעות, איך ווייס נישט ווער איר זענט און ווער אייער פֿרוי איז, איך וויל אייך פשוט ראטעווען פון אַנקומען צו בלייבן אליין, איך וויל ראטעווען אייער שטוב, אייערע קינדער זאלן נישט לייזן זייער גאנצע לעבן.

די וועג פון די תורה איז אז דער מאן זאל טון אלעס אויף די וועלט אז זיין ווייב זאל זיין פֿרייליך און צופרידן. דער הייליגער צדיק רבי חיים ויטאל זכותו יגן עלינו שרייבט (שער המצוות, פרשת עקב): "ראיתי למורי זכרונו לברכה", איך האב געזען ביי מיין הייליגע רבי דער אריז"ל, "שלא הִיהָ חושש בעצמו להתכבד במלבושים נאים יותר מדי", ווען עס איז געקומען צו קויפֿן קליידער פאר זיך אליינס, האט ער נישט געקויפט קיין טייערע קליידער, "גם במאכלו הִיהָ אוכל דבר מועט מאד", אויף ביי עסן - ווען עס האט זיך גערעדט פאר זיך - האט ער נישט געגעסן קיין סאך, ער פלעגט עסן זייער ווייניג, "אבל במלבושי אשתו הִיהָ זהיר מאד לכבדה ולהלבישה", אָבער ווען עס איז געקומען צו זיין ווייב האט ער זייער אַכטונג געגעבן איר צו מכבד זיין מיט שיינע קליידער, "והִיהָ מפיק פל רצונה", ער האט איר צופרידן געשטעלט אינגאנצן, וואס זי האט געוואלט האט ער איר געגעבן, "אף אם לא הִיהָ ידו משגת פל כף", אפילו ער האט נישט געהאט

קיינ געלט דאס צו קענען טון.

דאס איז די וועג פון די תורה, דער מאן זאל טון אלעס אויף די וועלט אז זיין ווייב זאל זיין צופרידן; אפילו זי איז נישט גערעכט, זי געבט אויס געלט וואס איז נישט דא. דאס איז אונזער ארבעט, מיר זאלן האלטן די שטוב מיט אלע כוחות עס זאל נישט צעפאלן, דאס האט אונז מוהרא"ש געלערנט אלע יארן און דאס לערנט מען ווייטער אין היכל הקודש, נאכאמאל און נאכאמאל, מען זאל אכטונג געבן אויף די שטוב.

נאך א פלל האט מוהרא"ש אונז געלערנט און ווער עס לעבט מיט דעם פלל האט א גוט לעבן. מוהרא"ש האט אונז געלערנט: "א פרוי איז שטענדיג גערעכט"; מוהרא"ש האט אונז געלערנט און אונז געווארנט מיר זאלן נישט גיין אין ויכוחים מיט די ווייב, נישטא קיין טענה נען און נישטא קיין אויפרייזן, אפילו זי איז געפאלן אויפ'ן קאפ און געפאלן אויפ'ן נאז, זי זאגט בייטאג אז יעצט איז נאכט - זאל מען נישט טענה נען מיט איר נאר איר געבן גערעכט: "יא יא, יעצט איז נאכט, לאמיר ארויס גיין מחדש זיין די לבנה", ביז זי וועט אליינס זאגן: "עס איז נישטא קיין לבנה, איז א סימן אז עס איז יא נאכט".

מוהרא"ש פלעגט דאס שטענדיג חזרין מיט אונז, ער פלעגט אלץ געבן די משל, אז עס איז נאכט אין די פרוי זאגט: "יעצט איז טאג" - זאלסטו נישט טענה נען מיט איר, נאר געב איר גערעכט, זאג איר: "יא יא, יעצט איז טאג, לאמיר גיין אביסל אונטער די זון זיך אפבראטן וכו'", ביז זי אליינס וועט זאגן: "אייך האב געמאכט א טעות, יעצט איז נאכט, עס איז נישטא קיין זון"; עס זעט אויס מאדנע, אבער דער וואס פירט זיך אזוי דער האט א לעבן.

וויסן זאלסטו אז די אלע חברים אדער משפחה מיטגלידער וואס העצן דיר אונטער: "גיי גט זיך", זיי רעדן דיר צו: "לאז איר אפ", "זי איז א שקלאפטע", "וויפיל איז די שיעור צו ליידן? וכו' וכו'", די אלע זענען גוט ווילאנג די האסט זיך נישט געגוט, איינמאל מען בלייבט אליין וועסטו נישט האבן וואו צו גיין, דו וועסט זיך וואלגען פון איין שטוב צום צווייטן, דו וועסט ווערן דערביטערט השם ישמרינו.

דערביער אז זי האט שוין אנגעהויבן איבער בויען דיין הויז אן רשות, זי פירט זיך נישט ריכטיג, די גאנצע געלט נעמט זי דיר אוועק זאלסטו זען אז כאטשיג זאלסטו בלייבן מיט א שטוב, זאלן דיין קינדער בלייבן מיט א שטוב.

איך האָף אז דו וועסט אָננעמען די ווערטער, וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט
און אויף יענע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי איז די ריכטיגע וועג צו שווימען בצניעות?

שאלה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

וואס דארף איד ענטפערן פאר א מיידל וואס פאררופט זיך א תלמידה פון בית פיגא און
זי מאכט מיר כסדר משונגע מיט הצעות פון שידוכים, נאך וואס איד האב איר שוין אזויפיל
מאל געענטפערט אז דער ראש ישיבה האט אונז אויסגעלערנט אז מיידלעך רעדן נישט צווישן
זיך פון די נושא, אבער זי לאכט זיך אלץ אויס אז נישט דאס מיינט דער ראש ישיבה צו זאגן.
אויך וויל איד וויסן אויב איז א פראבלעם לויט די הלכה צו גיין דא אין ארץ ישראל צו די
אפגעטיילטע פלאץ ביים וואסער [חוף הנפרד], אן שטרימפ און מיט קורצע ערמל.

יִישׁר פַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת עקב, חמשה עשר באב, שנת תש"פ לפרט קטן
... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

נישט יעדער איינער וואס פאררופט זיך א תלמידה בית פיגא איז טאקע א
תלמידה און נישט יעדער איינער וואס לערנט אין בית פיגא איז א תלמידה; די
תלמידות זענען די וואס פאלגן וואס מען לערנט אין שולע.

ווי אזוי ווייסט מען ווער איז א תלמיד און ווער איז א תלמידה? היינט איז
דער א תלמיד און מארגן איז ער שוין אפגעקילט און איז א חסיד שנפול וואס דער
רבי זאגט אויף דעם אז דאס איז ערגער פון אלעם (לקוטי הלכות נויקין הלכה ד, אות כו;
שלוחין הלכה ה, אות יז; ראש חודש הלכה ז, אות נב), דעריבער איז נישט פדאי צו קוקן אויף
אנדערע.

ווערטס נישט באגייסטערט פון אנדערע; נעמטס די שיעורים און לימודים

פאר זיך, נעמטס דאס פאר אייער לעבן. איר מעגט זיך מחזק זיין מיט אנדערע מיידלעך וואס פאררופן זיך אויף אויפן רבינ'ס נאמען, עס איז גוט צו האבן גוטע חבר'טעס, אבער ווערטס נישט נתפעל ווען איר זעט אז אנדערע טוען נישט און פאלגן נישט וכו' וכו'.

איר זאלט נישט רעדן מיט אנדערע פון שידוכים; עס איז זייער נישט איידל צו רעדן צווישן מיידלעך פון דעם בחור און פון יענעם בחור, עס איז קינדיש. אז מען טראכט פון א שידוך קען מען דאס מיטטיילן מיט די עלטערן אדער מיט די מנהלת וכו', אבער נישט צווישן מיידלעך.

אויף אייער פראגע צי מען מעג גיין אן שטרימפ און מיט קורצע ערמל ביים וואסער; עס ווענדט זיך אויב דאס איז א פארמאכטע פלאץ. אויב איז דאס א פארמאכטע פלאץ אזוי ווי די פלעצער וואו מען גייט שווימען - מעג מען גיין אן שטרימפ און מיט קורצע ערמל.

זייטס שטארק מיט אייער גוטע אויפפירונג; אין דעם זכות וועט איר זוכה זיין צו טרעפן א גוטע שידוך און האבן ערליכע קינדער. אזוי ווי דער רבי זאגט זאגט (ספר המדות, אות בנים, סימן ט): "צניעות שבאשה מזכה לה לבנים הגונים", אז א פרוי געבט אכטונג אויף צניעות וועט זי זוכה זיין צו גוטע קינדער. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

א פארנומענע פרוי זאל ענדערש דאווענען אדער איז גענוג די ברכות מיט תהלים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיך נאכאמאל באדאנקען אויף אלע חיזוק אין לעבן. דער אייבערשטער זאל אייך ווייטער שיקן כח און ברכה אנצוגיין מיט די הייליגע ארבעט.

איך פרוביר צו זאגן דעם יום תהלים יעדן טאג, אזוי דער ראש ישיבה זאגט אז א פרוי זאל זיך צוגעוואוינען צו זאגן יעדן טאג דעם יום תהלים, און איך האב געוואלט פרעגן וואס צו טון אויב איך יאג נישט אן צו זאגן תהלים ווען עס איז נאך טאג, קען איך אויך זאגן בינאכט? ווייל איך ווייס אז עס איז נישט לפתחילה צו זאגן תהלים בינאכט.

איך האב איך געוואלט פֿרעגן וואס צו טון ווען איך האב א פֿארנומענע טאג, איז בעסער צו דאווענען שחרית אדער בעסער זאגן ברכות און דעם יום תהלים?

יִישׁר פֿחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרוֹת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ד' פֿרִשְׁת עֵקֶב, חֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּאָב, שְׁנַת תש"פ לִפְרֵט קָטָן מֵרַת ... תַּחֲנִי'.

איך האב געהאלטן אייער בריוו.

עס איז נישט קיין פֿראבלעם צו זאגן תהלים ביינאכט. עס ווערט געברענגט אין ספר אשׁל אברהם פון הרב הקדוש מבוטשאטש זכרונו לברכה (אורח חיים, סימן רלח, סעיף ב) אז תהלים מעג מען זאגן ביינאכט, ווייל מען זאגט דאס צו מתפלל זיין און צו דאנקען דעם אייבערשטן.

א אידישע מאמע וואס איז פֿארנומען טאג און נאכט מיט די שטוב ווירטשאפט קען יוצא זיין דאווענען מיט התבודדות; אין די צייט וואס איר קאכט און איר רייניגט די שטוב וכו' וכו' - זאלט איר שמועסן מיטן אייבערשטן, אים בעטן פאר אלעס וואס איר דארפט, מיט דעם איז מען יוצא די מצוה פון דאווענען. דער הייליגער רבי האט זייער אויסגעלויבט די תפילות פון פרויען; מען האט אמאל געזאגט פאר'ן רבי'ן אז דער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "ווען משיח וועט קומען וועט מען מבטל זיין אלע ווייבער שול'ן", האט דער רבי געזאגט: "עס איז נישט אמת, עס קען נישט זיין אז דער בעל שם טוב האט דאס געזאגט, פונקט פארקערט! משיח וועט קומען בזכות די תפילות פון אידישע פרויען וואס זיי דאווענען און בעטן אז משיח זאל קומען"; זעט מען פון דעם אז דער רבי האט זייער שטארק געהאלטן פון תפילות פון פרויען.

ביי פרויען איז שטערקער די זאך פון התבודדות, ווייל עס איז דא ביי זיי מער תמימות, עס איז דא ביי זיי מער אמונה. דער הייליגער רבי האט זייער געהאלטן פון די תמימות וואס פרויען האבן, ער האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן לג): "אצט העולם אמונה הוא דְּכָר קָטָן, וְאֲצֵלֵי אֲמוּנָה הוּא דְּכָר גָּדוֹל מְאֹד, וְעָקֵר הָאֲמוּנָה הִיא בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת וְחִקְרוֹת פֶּלֶל, רַק בְּפִשְׁטוּת גְּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנְּשִׂיִם וְהַהֲמוֹן עִם הַפְּשָׁרִים מְאֻמְנִים", ביי די וועלט איז אמונה א קלייניקייט, אבער ביי מיר איז דער עיקר אמונה אן קיין חקירות און אן קיין חכמות, נאר פשוט אזוי ווי פרויען און

פשוט'ע מענטשן גלייבן; פרויען האבן אין זיך א מורא'דיגע תמימות, דערפאר זענען זיי נענטער צום אייבערשטן, ווייל ווי מער מען פירט זיך בתמימות ובפשיטות אלץ מער רעדט מען צום אייבערשטן.

הייבטס אן די טאג מיט די ברכות און ווען איר האט אביסל צייט זאלט איר זאגן תהלים, און דער עיקר זאלט איר אסאך רעדן צום אייבערשטן. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זאל איך נאכגעבן פאר מיין מאן וואס וויל האבן א קאמפיוטער אין שטוב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם מוז איך זיך באדאנקען פאר אלע דרשות, עס געט מיך צו א שטיק לעבן.

מיין מאן וויל האבן א קאמפיוטער אין שטוב, וואס מען קען דערזיך גארנישט קוקן, עס איז נאר געמאכט צו קענען איבערלייגן פון א סידי אויף א קארטל, אדער צו שרייבן זאכן אויף ווארד, עקסעל און דאס גלייכן. ער טענה'עט אז אזא סארט קאמפיוטער הייסט בכלל נישט קיין קאמפיוטער, דאס איז נישט פון וואס דער ראש ישיבה שליט"א רעדט אז מען זאל נישט האבן א קאמפיוטער אין שטוב.

איך ווייס אז מיין מאן איז אייביג גערעכט, למשל איך פלעג אמאל האלטן אז ברוסלב איז נישט א גוטע פלאץ, מיין מאן האט אבער געהאלטן אז עס איז יא גוט, און היינט זע איך אז ער איז גערעכט. וויל איך וויסן צי דא בין איך זיך אויך טועה, ווייל איך האב נישט קיין חשק צו האבן קיין שום סארט קאמפיוטער אינדערהיים.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת עקב, חמשה עשר באב, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחזי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

די שאלה איז אביסל אינטערעסאנט.

אויב ער וויל אזוי שטארק איר זאלט זיין ביי זיין ראש ישיבה און ער וויל אלעס פאלגן זיין ראש ישיבה - פארנוואס זאל ער אליינס נישט פֿרעגן זיין ראש ישיבה אויב דאס איז אויף נגלל אין דאס וואס זיין ראש ישיבה זאגט אז מען זאל נישט האבן א קאמפיוטער אין שטוב?

א שאד זיך ארום צו קריגן און זיך ארום טענה'ען די פאר יאר וואס מען לעבט; אז עס איז דא חלוקי דיעות אין שטוב נעמט מען אן ערליכער איד, א קלוגער איד - וואס ביי'דע, סיי דער מאן און סיי די ווייב וועלן אָננעמען וואס דער ערליכער איד זאגט, אזוי דארף מען זיך נישט טענה'ען און קריגן.

איר דארפט פארשטיין, דער אייבערשטער האט באשאפן א גרויסע וועלט מיט אן א שיעור מענטשן און איינס פון די גרעסטע וואונדער איז דאס וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פרכות נח): "שֵׁאִין דַעֲתֶם דוֹמָה זֶה לְזֶה", יעדער איינער טראכט אנדערש, יעדער האט אנדערע זאכן וואס ער וויל; דאס קלאפט אויס צווישן מאן און ווייב, יעדער איינער האלט אז ער האט די ריכטיגע וועג. מען קען זיך נישט אויסקומען אייניג נאר אז מען גייט אויף דעם וועג פון די תורה, מען פֿרעגט ביי יעדע זאך וואס מען זאל טון.

בעטס אייער מאן ער זאל דאס אליינס דורך שמועסן מיט זיין מורה דרך און וואס ער זאגט וועט איר טון.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איש אמונות

ווען א פרוי שערט זיך די האר נעמט זי אראפ פון זיך אלע
דינים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תק"ז.

אייער מאן האט מיר געשריבן אז איר האט זיך אפגעשוירן די האר.
איר קענט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון זיך שערן די האר; ווען
א פרוי שערט זיך די האר נעמט זי אראפ פון זיך אלע דינים, זי ברענגט אויף זיך
אלעס גוטס.

אין דעם זכות וועט איר זען הערליכע שיינע דורות.
איך בין יעצט זייער פארונומען, איך האף אייך צו שרייבן א לענגערע בריוו.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

בחורים זאלן נישט האבן טעלעפאונס וואס מען קען קוקן
דערויף מאויס

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ואתחנן, ט' באב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרוי זאיר.

איך וויל נישט בחורים זאלן האבן אין ישיבה טעלעפאונס וואס מען קען קוקן
דערויף מאויס, קליפ"ס וכדומה לזה.

דו העלפטסט מיר מיט די בחורים, זאלסטו זיי זאגן אז מען קען נישט זיין אין

ישיבה און אין קעמפ מיט א טעלעפאן וואס מען קען זען דערויף עבירות.
איך בוי די פלאץ מיט מסירות נפש, עס קומט מיר נישט אן גרינג; איך שפיר
יעדן טאג ווי דאס איז עס. בעט איך דיר זאלסט מיר העלפן מיט דעם, ווען דו
זעסט א בחור מיט א טעלעפאן וואס מען קען זען אויף דעם עבירות זאלסטו אים
שיינערהייט זאגן אז מען קען נישט זיין אין ישיבה מיט עבירות.
איך האב דיר געבעטן אינמיטן די קינות זאלסט גיין אין די דירה וואו די
בחורים שלאפן, איך האב געדארפט ענדיגן די שיעור ווייל איך האב נישט געהאט
קיין מנוחה דערפון.

...

לערן משניות, וועסטו האבן שכל ווי אזוי זיך צו פירן

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ואתחנן, ט' באב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

אויב דו ווייסט נישט אליינס אז מען גייט נישט אריין אין א הויז פון א
צווייטן און רשות און זיכער נישט אין א שלאף שטוב פון מאן און ווייב - קענסטו
נישט ארבעטן פאר מיר, ווייל איך ווייס נישט וואס גאך דו ווייסט נישט.
איך האב גרויס צער ווען איך הער אויף בחורים אין ישיבה אז מען ווייסט
נישט דאס א' ב' פון דרך ארץ און נאךמאלקייט.
פון היינט וועל איך נעמען מער פארשטענדליכע בחורים וואס האבן נאך א
טרופ שכל צו וויסן אז מען גייט קיינמאל נישט אריין צו יענעם אין שטוב און
רשות, אפילו מען דארף עפעס פאררעכטן.
זע צו לערנען משניות, דאס וועט דיר געבן שכל זאלסט וויסן ווי אזוי זיך צו
פירן, צו זיין איידל און צו זיין אן ערליכער איד.

...

נישט פארן מער ווי צוואנציג מייל א שעה אין שטעטל
בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ואתחנן, ט' באב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

היינט אינדערפרי זענען געקומען גוי'שע שכנים מיר פארהאלטן אויף דיר אז
דו דריי ווסט ווי א חזק, דו פארסט זייער ווילד. זיי האבן געוואלט רופן די פאליציי
אבער מיין ווייב האט זיי געזאגט אז זי וועט זען עס זאל מער נישט פאסירן.

איך ווייס נישט פארנוואס דו ביסט אן אויבער חכם, איך ווייס נישט פארנוואס
עס איז אזוי שווער צו פאלגן ווען איך פעט מען זאל אכטונג געבן דא אין שטעטל
נישט צו פארן שנעל, נישט צו פארן מער ווי צוואנציג מייל א שעה. עס איז א
גרויסע סכנה און אויף מאכסטו מיר א שלעכטע נאמען ביי די שכנים.
איך האף דו וועסט מיר פאלגן, וועט דיר גוט זיין.

...

אכטונג געבן אויף יעדן איינעמ'ס געפילן
בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ג מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר, חבר הנהלה.

איך דאנק דיר פאר'ן העלפן די מוסד אזוי געטריי; אויף די וועלט זעסטו
נישט וואס דו טוסט, מען האט נאר טענות אויף דיר, אבער אויף יענע וועלט
וועסטו זען די שכר וואס דו וועסטו באקומען פאר'ן העלפן בויען א מוסד וואס
מאכט ליכטיג פאר אזויפיל מענטשן.

איך וויל דיר מחזק זיין און אלע חברים וואס העלפן מיר, איר זאלט זיצן
איינמאל א וואך אדער מאקסימום איין מאל אין צוויי וואכן צו זען וואס מען קען
בעסער מאכן פאר די מוסד און וואס מען קען אלץ פאררעכטן.

דער עיקר זאלט איר אכטונג געבן נישט צו זיין קיין פוסע על ראשי עם קודש,
נישט טרעטן אויף אנדערע; אכטונג געבן אויף יעדן איינעמ'ס געפילן און זיך
רעכענען מיט אלע אנשי שלומינו וואס זענען געקומען וואוינען אין שטעטל.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אז דער שידוך האט זיך נישט געענדיגט - איז נאך נישט עק

וועלט

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ג מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

ווען דעם רביניס ווייב איז נפטר געווארן און דער רבי איז געווען אין ראדוויל בעפאר'ן א שידוך טון מיט זיין צווייטע ווייב, זענען געקומען אסאך פרויען זיך מ'שדך זיין מיט אים, האט דער רבי געזאגט (חיי מוה"ר, סימן תקצה): "אלע זענען מיינע שידוכים, און יעדער מענטש האט פמה וכמה זיווגים, ביי יעדן איינעם גייט עס אנדערש", אלע שידוכים וואס מען רעדט איז שוין אויף א בחינה פון א שידוך, אפילו עס ווערט נישט אויסגעפירט.

דעריבער, אז די שידוך וכו' האט זיך נישט געענדיגט - איז נאך נישט עק וועלט; וואס ווייסן מיר, מיר ווייסן דען וואס איז גוט פאר אונז? אז מען האט שוין געהאלטן אזוי נאנט צום שידוך און ביים סוף האט זיך איינער אריין געמישט און דאס צעשטערט איז נאך נישט עק וועלט, אויב איר וועט זיך דערהאלטן וועט קומען בקרוב א גוטע שידוך.

דאנקסט און לויבסט דעם אייבערשטן אויף אלע חסדים וואס ער טוט מיט אייך וועט דער אייבערשטער מאכן מיט אייך גרויסע ניסים. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי שטארקט מען זיך? ווי אזוי נעמט מען פח אנוואגיין אין

לעבן?

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ג מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן מרת ... תחי', מאנטריאל.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך בעט אייך זייער איר זאלט זיך שטארקן מיט אלע כוחות, איר זאלט

וויטער בויען אייער הערליכע שטוב. איך ווייס אז עס איז אייך ביטער שווער, איר שפירט ווי איר האלט פאר א בראך אדער גאר שוין נאכן בראך, איר שפירט ווי איר שוועבט וכו' - פון אלע שוועריקייטן וואס איר זענט אריבער אין אייער לעבן און פון אלעס וואס איר גייט נאך אלץ אריבער אין לעבן און איר קענט זיך נישט צאמנעמען אויף גארנישט, דאך זאלט איר זיך שטארקן מיט אלע אייערע כוחות.

איר וועט פרעגן: "ווי אזוי שטארקט מען זיך? ווי אזוי נעמט מען כח אנצוגיין אין לעבן?" דער ענטפער איז אז מען איז זיך מבטל צום אייבערשטן. דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן (שיחות הר"ן, סימן רעט): "ווען עס איז שוין גאר ביטער איז מען זיך אינגאנצן מבטל", האט רבי נתן געפרעגט דעם רבי'ן: "איך מבטלין עצמו", ווי אזוי איז מען זיך מבטל? האט דער רבי געזאגט: "מען פארמאכט זיך דאס מויל און די אויגן - דאס איז ביטול", מען פרעגט נישט קיין שום קשיות: 'פארנוואס? פארנוואס מיר גייט שלעכט? פארנוואס מיר איז ביטער?' אז מען פארמאכט נישט דאס מויל, מען רעדט און מען פרעגט קשיות - דעמאלט ווערט נאר מער ביטער, אבער אז מען איז זיך מבטל צום אייבערשטן, מען נעמט אריין דעם אייבערשטן אין זיך, מען ווייסט אז עס איז גארנישט דא אויף די וועלט אויסער דעם אייבערשטן און אלעס וואס גייט אריבער איז דער אייבערשטער אליין, דאס הייסט אז מען פארמאכט דאס מויל, מען פרעגט נישט: 'פארנוואס? פארנוואס איך? פארנוואס דארף איך ליידן?' דורכדעם נעמט מען אראפ פון זיך אלע דינים.

אזוי אויף די אויגן; מען פארמאכט די אויגן, דאס מיינט: 'איך וויל גארנישט פארשטיין, איך פארמאך די אויגן, איך פארמאך מיין שכל, איך בין זיך מבטל צום אייבערשטן, איך ווייס אז וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט, דער אייבערשטער וויל נאר גוטס טון מיט מיר', דעמאלט ווערט מען זייער שטארק און מען קען אסאך פארנעמען.

מרת ... תחזי, איר שרייבט אז איר ווילט קומען צו פליען רעדן צו מיר; אז איר וועט קומען וועל איך מאכן צייט פאר אייך, איך וועל אייך מחזק זיין. איך שרייב אייך חזיון ווערטער אז איר זאלט זיך קענען מחזק זיין וואו איר זענט, אין אייער פלאץ זאלט איר וויסן אז דער אייבערשטער איז מיט אייך, ביי אייך און נעבן אייך; וואס איר דארפט און וואס עס שטערט אייך זאלט איר אים בעטן,

דוּרְכַדְעִים וְעֵט אֵיף גְרִינְגֶער וְוֶערן, איר וועט זען פאר זיך אן אנדערע לעבן.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

קיינער קען נישט רעדן אין מיין נאמען

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת עקב, חמשה עשר באב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוע ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך הייב אן צו פארשטיין וואס מוהרא"ש שרייבט אסאך מאל אין אשך
בנחל: "קיינער זאל דיר נישט זאגן בשם מוהרא"ש וואס צו טון, מענטשן נוצן
דעם נאמען 'מוהרא"ש, מוהרא"ש'; וואס דו הערסט פון מיר אליינס און וואס דו
זעסט אין מיינע ספרים - דאס איז מוהרא"ש".

איך פלעג דאס נישט אזוי פארשטיין, ווי קען זיין אז א צדיק לעבט און מען
נוצט זיין נאמען, יעדער איינער טוט וואס ער וויל? ! יעצט זע איך דאס ביי אונז,
מען זאגט זאכן אין מיין נאמען וואס הייבט זיך נישט אן, יעדער איינער נוצט דעם
ראש ישיבה'ס נאמען פארנוואס ער וויל און פארנוואס ער חלומ'ט, סיי ביי די
אינגעלייט און סיי ביי די פרויען.

דעריבער בעט איך דיר, אויב דו ווילסט וויסן וואס איך האב דיר צו זאגן
זאלסטו קוקן אין די בריוו וואס שטייט אין ספר עצתו אמונה; לערן די בריוו
וועסטו זען ווי אזוי זיך צו פירן, דו וועסט באקומען שכל אין יעדן פרט ופרט.
איך האף דיר צו זען זונטאג ביי די סיום מסכת שבת און חנפת הבית פאר
אונזער תלמוד תורה.

היינט נאכט וועט זיין א צאמקום פאר די פרויען, בלייב אין שטוב אז דיין
ווייב זאל קענען קומען נעמען חזוק.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אז מען וויל קומען וואוינען אין שטעטל, זאל מען נישט צעברעכן דעם שטעטל

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת עקב, חמשה עשר באב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד מינע טייערע חברים, אנשי שלומינו, ה' עליהם יחיו.

געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר האלטן דא, מיר האבן אין א קורצע צייט
געבויט א שיינע שטעטל אויפ'ן רבינ'ס נאמען; א שטעטל וואו מיר לעבן מיט'ן
רבי'ן, מיר ציען אויף אונזערע קינדער מיט'ן הייליגן רבי'ן. יעצט זומער ווען איך
בין אין שטעטל זע איך אביסל מער פון דער נאנט וואס טוט זיך דא, ווי שיינ מען
לעבט, יעדער איינער לעבט פאר זיך מיט די משפחה - מיט'ן אייבערשטן.

יעצט איז אביסל שווער ווען נאך משפחות האבן זיך אויפגעוועקט צו א
שיינער חלום, זיי זעען דעם שטעטל פאר א פאקט, ווילן זיי יעצט קומען וואוינען
אין שטעטל. אבער מיר האבן א פראבלעם, מען קען יעצט נישט קויפן, ווייל די
גוי'שע שכנים ווילן מאכן געלט אויף אונז, זיי ווילן פארקויפן די הייזער פאר מער
ווי די פרייז איז באַאָמט און דאס ווילן מיר נישט עס זאל געשען, מיר ווילן קענען
לעבן רואיג, נישט דארפן ווערן צעדרוקט פון די שווערע עול צו צאלן הויכע
רענט און מאַרטגידזש.

איך האב גענומען אפאר געטרייע תלמידים זיי זאלן מיר העלפן בויען דעם
שטעטל, איך האב מודיע געווען שוין לאנגע חדשים צוריק פאר אנשי שלומינו
אז ווער עס איז אינטערעסירט צו קויפן א דירה, א גייע דירה אדער אן אלטע דירה
- דארף זיך מעלדן צו די אינגעלייט וואס מען האט געשטעלט אויף דעם, מען קען
נישט אליינס גיין קלאפן אויף טירן צו קויפן הייזער. איך האב קלאר געשריבן אז
איך וועל נישט אריין נעמען קיין משפחות אין די קהילה אין שטעטל אויב מען
וועט אליינס קויפן.

אין אנהייב איז געקומען איינער א לץ, ער האט חזק געמאכט שטילערהייט
אונטער מיין רוקן פון שטעטל; יעדן שבת נאכן דאווענען האט ער צאמגענומען
שוואכע הערצער, תמימות'דיגע אינגעלייט און זיי אויפגעהעצט מיט פל מיני
ליצנות אויפ'ן שטעטל, ביז עס איז געווארן א שטיקל ריס צווישן אפאר משפחות;
למעשה איז ער אליינס געקומען קויפן א הויז דא אין שטעטל, דאס איז א זאך
וואס איך פארשטיי נישט.

איז נישטא שׂענערע פֿלעצער וואו דא אין שטעטל? איך פארשטיי נישט וואס מען וויל פון מיר האבן, וואס איז אזוי אינטערעסאנט צו קומען דא וואוינען? איך פארשטיי דער וואס קומט דא וואוינען ווען ער וויל אָננעמען, ער וויל פאלגן, ער וויל די וועג וואס מוהרא"ש האט געלערנט, דעמאלט האט א פֿשט דאס אהער קומען, דעמאלט האט די פלאץ א טעם, אבער אז מען קומט לפתחילה אונטער גראבן, פארנוואס קומט מען דא?

איך האב גענומען אפאר אינגעלייט וואס זאלן מיר העלפן בויען די פלאץ, זיי זענען אריין געשפּרינגען און געקויפט ריזיגע שטחים אין ווערד פון הונדערטער טויזנטער דאלער - ווען די גאנצע שטעטל איז נאך געווען א חלום, אלע האבן חוֹזק געמאכט פון דעם, אלע האבן געשפּעט דערפון, נאר זיי האבן געטון מיינ ווילן און געווען גרייט צו בלייבן שטעקן מיט לאנד פון הונדערטער טויזנטער דאלער אויף א ספק ספיקא אויב וועט ווערן א שטעטל. זיי זענען געשטעלט צו העלפן אנשי שלומינו, ווער עס וויל קומען קויפן א אלטע הויז אדער א גייע הויז; פארנוואס זאל איך הערן אז אינגעלייט גייען שטילערהייט קויפן אונטערן רוקן ווען איך בעט זיך מען זאל דאס נישט טון?! פארנוואס זאל מען נישט גיין וואוינען אין אנדערע שיינע אידישע חסידישע געגנטער? וואס איז אזוי אינטערעסאנט צו קומען דא? פארנוואס זאל מען דא קומען אויב מען האלט אז מען פארשטייט בעסער? אז מען פארשטייט בעסער איז דאך גוט, דאך מען דאך בכלל נישט דעם ראש ישיבה!

וואס וויל מען פון מיר? פארנוואס קומט מען צו מיר אז מען ברעכט מיר אונטער? וואס האט מען פון זאגן ליגנט אין פנים אריין: 'מען האט נישט געוואוסט אז דער ראש ישיבה לאזט נישט קויפן אן די הנהלה', אינטערעסאנט, דו קומסט וואוינען אין א קליינע שטעטל, פארנוואס? וועגן די ווילסט זיין ביי דעם ראש ישיבה; לאמיר זאגן דו ווייסט נישט פון די תקנה, וואלט די שכל געזאגט זאלסט גיין פּרעגן דער וואס איז גבאי אין די פלאץ אויב דו זאלסט קומען, פארנוואס זאל מען נישט פּרעגן פאר מען קויפט: זאל איך יא קויפן? זאל איך נישט קויפן?

בעט איך נאכאמאל: טייערע תלמידים, אז איר ווילט דא קומען וואוינען זאלט איר מיר נישט אונטערגראבן, איר זאלט מיר העלפן; אז איר האלט מען בא'עוולט מענטשן, אז איר האלט אז די חברי הנהלה טרעטן אויף מענטשן -

זאלט איר זיך דורכשמועסן מיט די אינגעלייט, צווישן אלע זעקס מעמבערס אין די הנהלה דארפסטו קענען טרעפן אן אויער וואס זאל דיר אויסהערן און זען אויב מען בא'עוול'ט דיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן לעבן בא'חדות, מיר זאלן לעבן אינאיינעם, וועלן מיר קענען ליכטיג מאכן די גאנצע וועלט.

...

מוצאי שבת קען איך נישט אויפנעמען קיין מענטשן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת עקב, חמשה עשר באב, שנת תש"פ לפרט קטן מרת ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך וועל פרוברין צו מאכן צייט פאר איך.

זייטס נישט ברונז, אבער מוצאי שבת קען איך נישט אויפנעמען קיין מענטשן; איך בין זייער פארנומען מיט'ן געבן שיעורים.

אנגעהויבן פון שלש סעודות געב איך א שמועס פאר די בחורים, גלייך נאך הברלה געב איך א שיעור אין א בלאט גמרא בבלי און אין א בלאט גמרא ירושלמי. גלייך נאכדעם וואשט מען זיך צו מלנה מלכה, מען זינגט אביסל זמירות און עס ווערט נאך א שיינע שמועס חידוק און עצות פון הייליגן רבי'ן, ביז עס ווערט אזוי שפעט אז איך שפיר ווי איך פאל ממש פון מיינע כוחות.

זאלט איר נישט זיין ברונז אז איר קומט צו פארן און איר זענט פיינ אויסגערות פון א גאנץ שבת און גוט מחוזק פון די שיינע שמועסן - אז איך קען נישט אויפנעמען דעמאלט קיין מענטשן.

אז איר ווילט וועל איך מאכן צייט פאר איך פרייטאג נאכמיטאג.

...

יעדער האט שווערע טעג, די קונץ איז זיך צו דערהאלטן און נישט אנטלויפן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת עקב, חמשה עשר באב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ליבער ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת תפארת התורה.
איך בין זייער איבערגענומען פון דיר ווי דו דערהאלסט זיך אזוי שיינ, דו
נוצט אויס די טעג און וואכן מיט תורה און תפלה; אסאך פון דייע חברים האבן
זיך נישט געקענט דערהאלטן, זיי האבן אפגעלאזט די אלע שיינע לימודים וואס
מען לערנט אין היכל הקודש און דו ביסט נאך פריש, דו לערנסט יעדן טאג דייע
שיעורים און דו פירסט זיך מיט יראת שמים.

איך בעט דיר זייער טייערער ... זאלסט נישט אנטלויפן פאר שלחן ערוך; דו
קענסט די מעשה וואס דער רבי האט דערציילט מיטן גוי וואס האט זיך
פארשטעלט ווי א איד צו קענען עסן ביי אידן פסח ביינאכט, ביז ער האט געגעסן
די מרור האט ער זיך אויפגערעגט און אנטלאפן פון סדר.

שפעטער האט מען אים געזאגט: "א שאד דו האסט נישט אראפגעשלינגען
דעם פזית מרור, וואלסטו געהאט א פיינע סעודה", האט דער רבי געזאגט:
"יעדער איינער האט זיין צייט ווען מען געבט אים צו עסן דעם פזית מרור; א טייל
האבן א קליינע פזית, אנדערע האבן א גרעסערע שיעור, אבער יעדער איינער גייט
אריבער שווערע טעג, מרור טעג; די קונץ איז ווער עס קען זיך דערהאלטן, ווער
עס אנטלויפט נישט, ווער עס האט נישט קיין תרעומות אויפן אייבערשטן, ער
ווייסט און גלייבט אז אלעס איז דער אייבערשטער און אלעס וואס גייט אריבער
אויף אים איז נאר פאר זיין טובה, נאר פאר זיין גוטס, נאר פאר זיין תכלית און
תיקון.

דעריבער בעט איך דיר טייערער ... דראפע זיך און דערהאלט זיך; סוף
הפכוד לבוא, אחר הרע יבוא הטוב, דו וועסט מיטן אייבערשטנס הילף טרעפן א
גוטע שידוך און אויפשטעלן שיינע דורות; ווען? מיט וועם? ווי אזוי? דאס לאז
איבער פארן אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייע וועגן.

...

זיין אינדערהיים ווען מען דארף

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת עקב, חמשה עשר באב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען טאר נישט אפשטופן וכו'; מען דארף זיין אין שטוב די נאכט פון וכו',
אפילו עס איז דיר שווער, דו האסט נישט קיין לח צו פארן.

סיי די פרוי טאר נישט אפשטופן און סיי דער מאן דארף זיין אין שטוב ווען
זי גייט וכו'.

אן ערליכער איד לייגט אלעס אין די זייט צו קענען זיין אין שטוב מיט די
ווייב אין אזא נאכט.

איך האף דו וועסט תשובה טון און ארויס פארן צו זיין ווייב, וועסטו זוכה
זיין צו ברענגען די שכנה אין שטוב.

...

זיך אפגעבן מיט די מקנה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת עקב, חמשה עשר באב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איך וויל דיר פֿרעגן אויב דו ווילסט זיין דער מקנה איד אין שטעטל; איך מוז
האבן איינער א בעל אחריות און א בר דעת וואס זאל זיין ממונה אויפ'ן מקנה.
איך וועל דיר נאך שרייבן מער איינצלהייטן ווי אזוי דו זאלסט עס פירן, עס קען
נישט זיין א הפקר פלאץ, עס דארף זיין מיט אן השגחה.

די וויכטיגסטע תקנה וואס איך וויל דו זאלסט אכטונג געבן, זאלסט
איבערגעבן די עלטערן אז קינדער זענען נישט ערלויבט צו קומען אין מקנה אן
די עלטערן, עס איז נישטא אזא זאך אז קינדער זאלן קומען אין מקנה אן די
עלטערן.

איך האף דו וועסט מיר העלפן מיט דעם.

וויפיל מיר וועלן נאר וועלן צוריק טון פאר'ן רבי'ן וועלן מיר נישט קענען
באצאלן פאר וואס ער האט אונז געגעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מאכן טיקעטס צו קומען צום הייליגן רבינ'ס ציון

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת עקב, ט"ז מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך בעט אייך אלע טייערע אנשי שלומינו, מאכטס שוין טיקעטס צו קומען צום הייליגן רבינ'ס ציון; לפתחילה זאלט איר נישט ארויספארן שפעטער פון דינסטאג נאכט פאר ראש השנה ווייל עס איז איינגעשטעלט צו פארן מיטוואך, בפרט היי יאר ווען מען דארף נעמען צוויי פליגערס, ווער ווייסט צי מען וועט קענען אנקומען אין צייט אויף ראש השנה, אויסער אויב מען קען נישט, אבער לפתחילה זאל מען ארויספארן פון זונטאג ביז דינסטאג; איך וועל אם ירצה השם פארן זונטאג.

איך האף דיר צו זען זונטאג ביים סיום מסכת שבת.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

פריש זיך אויף אין לימוד התורה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת עקב, ט"ז מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך ווארט צו הערן פון דיר וואס דו מאכסט, וואס דו טוסט; אין ישיבה איז הויף יום טוב, פון נעכטן - ט"ו באב - האבן רוב בחורים אנגעהויבן לערנען מסכת תענית יעדן טאג, זיי טוען די סגולה וואס מוהרא"ש האט אונז געגעבן פאר די בחורים, אלע בחורים וואס וועלן לערנען יעדן טאג מסכת תענית - פון ט"ו באב ביז ראש השנה - וועלן גלייך טרעפן א שידוך; עס איז א נחת צו זען ווי די בחורים נוצן אויס די צייט, זיי לערנען פלייסיג.

איך וויל דו זאלסט אויך אנהייבן לערנען; די בלעטער גמרא וועט דיר ארויס

נעמען פון דיין בלאטע, עס וועט דיר ברענגען צו די שענסטע מדרגות.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן ריד): "תלמוד בגימטריא אותיות של שמה לילית, על כן יש כח בלמוד התלמוד להכניע אותה", 'תלמוד' באטרעפט די זעלבע ווי די נאמען פון די קליפה וואס מאכט א מענטש זינדיגן אין פגם הברית, גמרא איז מכניע די קליפה וואס ווארפט אראפ דעם מענטש אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן.

איך בעט דיר זייער, באניי זיך; נעם א גמרא און לערן יעדן טאג דעם דף הקהלה, אפילו דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנסט, זאלסטו ווייטער לערנען. זאג די ווערטער פון די הייליגע תורה וועסטו ווערן א גרויסער צדיק, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "אפילו מען פארשטייט נישט דאס לערנען, זאל מען ווייטער לערנען, מען זאל זאגן די ווערטער ביז מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין". איך האף דיר צו זען זונטאג נאכט ביים סיום מסכת שבת און מסכת חנפת הבית פאר די מוסדות אין שטעטל.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

